

Ligesom for 60 år siden vokser faren for atomkrig støt

Den 20. december (EIRNS) – Farten på de voksende amerikansk-russiske spændinger over Ukraine tog til over den sidste uge, således at det som lignede et håb om stabilisering for to uger siden, da præsidenterne Biden og Putin afholdt en videokonference, nu til stadighed ligner en nedtælling til krig i Europa mellem de atomare stormagter.

En højtstående embedsmand fra Det hvide Hus – sandsynligvis den nationale sikkerhedsrådgiver, Jake Sullivan – fortalte CNN søndag den 19. december, at der kun er et »tidsvindue på fire uger« til at forhindre Rusland i at invadere Ukraine. »Det som vi har foretaget os er meget kalkuleret«, sagde embedsmanden. »Men vi har blot cirka et tidsvindue på fire uger fra nu af«. Embedsmanden sagde, at USA's planlagte sanktioner »ville være overvældende, øjeblikkelige og have betydelige omkostninger for den russiske økonomi og deres finanssystem«.

Den næste dag, den 20. december, fortalte den russiske viceudenrigsminister, Sergej Ryabkov, journalister, at Biden-administrationen ikke havde svaret på Rusland foreslåede traktater om sikkerhedsgarantier i løbet af forhandlingerne den 15. december i Moskva mellem Ryabkov og den amerikanske viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender, Karen Donfried. Forslagene inkluderede forsikringen om, at Ukraine ikke ville blive et medlem af NATO, og at yderligere opstillinger af amerikanske og NATO-styrker, samt missilsystemer tættere på Ruslands grænser, ville ophøre...

Og både viceudenrigsminister Alexander Grushko og forhandler af våbenkontrol, Konstantin Gavrilov, henviste ildevarslen til »Ruslands militær-tekniske og militære midler« som

det *eneste* alternativ til forhandlinger om Ruslands traktatforslag. Ukraines egen regering fortsatte, i form af udenrigsminister Dmytro Kuleba, med at tale med *Washington Post* den 19. december og kræve flere »militære midler« og tropper fra USA og Storbritannien og krævede, at USA offentligt gør det klart hvor »overvældende og øjeblikkelig« den skade er, som det amerikanske finansministerium forbereder sig på at påføre den russiske økonomi og finanssystem, og at gøre dette i samarbejde med London, hvad enten de kontinentale, europæiske allierede er enige med dette eller ej.

I oktober 1962 var det USA's sydlige grænse, der var truet, på nært hold, af sovjetiske soldater og missiler i Cuba, som truede med et ødelæggende førsteslag. I dag er det NATO's uophørlige fremmarch, tættere og tættere på Ruslands grænser. (Læs John F. Kennedys udtalelse på engelsk nedenfor.)

Ydermere krævede USA's militærchefer en invasion af Cuba for at ødelægge missilerne og andre styrker, og præsident Kennedy holdte dem tilbage – med megen møge.

Hvis ikke Kennedy og Khrusjtjov havde fundet en forhandlet løsning på Cuba-krisen, hvad ville da sandsynligvis være sket? Hundrede millioner af mennesker verden over var rædselsslagne over en umiddelbar atomkrig.

Hvordan var præsident Kennedys krav anderledes end dem fra præsident Vladimir Putins foreslåede aftale den 7. december til præsident Joe Biden? ...Kennedy og Khrusjtjov ønskede begge en løsning, og ikke én, hvor den anden præsident og hans nation blev ydmyget eller tilintetgjort gennem »overvældende, øjeblikkelig«, national beskadigelse!

Det er det, som nu må forhandles mellem præsident Biden og Putin, ved at tilsidesætte krigshøgene – nogle af dem der er så klinisk sindssyge, at de foreslår et atomart førsteslag mod

Rusland, som senator Roger Wicker gjorde det den 7. december. Men en løsning må og kan opnås, hvis borgere nu rejser sig og kræver dette, og forbliver optimistiske om, at disse to nationer kan blokere den faretruende vej mod optrapning og stormagtskrig. Lad dem i stedet bruge deres energi på at forsyne Afghanistan med mad, sundhedspleje og genopbygning.

For 60 år siden fortalte præsident John F. Kennedy nationen følgende i en direkte, national TV-tale: "Within the past week, unmistakable evidence has established the fact that a series of offensive missile sites is now in preparation on that imprisoned island. The purpose of these bases can be none other than to provide a nuclear strike capability against the Western Hemisphere." The President concluded: "But this secret, swift, and extraordinary buildup ... in an area well known to have a special and historical relationship to the United States and the nations of the Western Hemisphere ... this sudden, clandestine decision to station strategic weapons for the first time outside of Soviet soil—is a deliberately provocative and unjustified change in the status quo which cannot be accepted by this country..."

**Organisationen for islamisk
Samarbejde forpligter sig til
koordineret støtte til
Afghanistan;**

verden må skride til handling – vores 'historiske mission'

Den 19. december (EIRNS) – I søndags mødtes Ministrenes Råd fra Organisationen for islamisk Samarbejde (OIC) i et ekstraordinært samråd (session) i Pakistan og blev enige om forslag for koordineret humanitær støtte til Afghanistan, samt økonomiske tiltag. Mekanismer for at følge disse til dørs blev fastlagt, således at OIC's beslutninger kunne realiseres. Mere end 70 delegerede deltog, som repræsenterede medlemslande, gæstnationer, internationale, finansielle og FN-relaterede -nødhjælpsagenturer. Med 57 medlemslande er OIC den næststørste sådan organisation efter De forenede Nationer. Men selv med dette, vil det som vil bestemme hvad der sker med den afghanske befolkning og nation, den større omkringliggende region, samt verdenssituationen, være en nødvendig forandring i tilgangen, væk fra den dødelige geopolitik og påbegyndelsen af fælles, positiv handling blandt stormagterne.

Dette blev understreget i fredags – åbningsdagen af det tre dage lange OIC-møde i Islamabad – af Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, som deltog i en diskussion, der blev vist på Pakistans nationale TV, PTV, som nøje fulgte OIC-begivenheden. Hun sagde følgende: »I en vis forstand er det at samle alle internationale kræfter for at hjælpe Afghanistan, efter min mening en af de allervigtigste, historiske missioner. På en vis måde tror jeg, at hele menneskeheden er som en laser, koncentreret om hvad der sker i Afghanistan. Så, jeg vil virkelig håbe, at alle de deltagende og berørte nationer vil fordoble og flerdoble deres anstrengelser for at gøre redningen af Afghanistan til et tema for hele verden, fordi det er det lige nu. Og jeg mener, at alle fremgangsmåder må tages i brug: medier, FN, konferencer. Der bør være et trommeslag, et trommeslag for at vække verdens

samvittighed, fordi jeg tror, at dette er en slags bedømmelse af vores evner som menneskehed: er vi i stand til, moralsk, at overleve eller ej?»

Hvad der sker her til aften er, at tilsagn begynder at komme fra OIC-nationer, angående donationernes størrelser, som har til formål at yde den hårdt tiltrængte støtte. Baseret på de første udmeldinger omfatter rammerne for den tildelte bistand flere funktioner. En resolution om, at OIC vil oprette en Humanitær Fond og et Program for Fødevarer-sikkerhed blev enstemmigt vedtaget. OIC-mødet opfordrede til, at den eksisterende Islamiske organisation for Fødevarer-sikkerhed (IOFS) arbejder med dette nye Program for Fødevarer-sikkerhed for Afghanistan, herunder brugen af IOFS-reserver, hvis dette giver mening. Den Humanitære Fond står til at blive operationsklar i løbet af det første kvartal i 2022, under Den islamiske Udviklingsbanks regi.

I Kabul skal den eksisterende OIC-mission styrkes med større logistiske, finansielle og menneskelige ressourcer for at gøre det muligt for den at koordinere operationer med globale agenturer og partnerskaber. Under disse inkluderes de åbenlyse FN-agenturer, fra UNICEF til Verdens Fødevarerprogram, samt andre organisationer. En prioritet vil blive lagt på at samarbejde med Verdens Sundhedsorganisation indenfor vacciner og medicinske forsyninger.

Der vil være støtte til de afghanske flygtninge, som er flygtet til nabolande, og til de internt fordrevne i Afghanistan selv. Det vurderes, at 665.000 mennesker er blevet fordrevet blot imellem januar og september 2021, udover de allerede 2,9 millioner fordrevne i deres nation. Kortfattet: 60% af befolkningen på 38 millioner mennesker trues med -hungersnød og manglen på livets fornødenheder.

Konferencen bød velkommen til Usbekistans tilbud om, i fællesskab med FN, at skabe et regionalt, logistisk knudepunkt i byen Termez for at håndtere fragten af humanitært materiel

til Afghanistan. OIC-mødet godkendte ambassadør Tarig Ali Bakhit Salah, assisterende generalsekretær for humanitære, kulturelle og familiære Anliggender ved OIC-sekretariatet, som OIC's Særlige Udsendte i Afghanistan for OIC's Generalsekretær for at koordinere indsatsen og rapportere til OIC.

Det meddeles af AP Pakistan (APP), at der var en indtrængende appel for at bygge storstilede projekter i det multinationale område for at tilvejebringe genopbygning og udvikling. Overordnet set burde dette inkludere energi-, transport- og kommunikationsprojekter. To af disse var TAPI-rørledningen og TAP-ledningen, som skal overføre strøm mellem Turkmenistan, Afghanistan og Pakistan. Diskussionens deltagere henledte opmærksomheden på vigtigheden af Den økonomiske Samarbejdsorganisations 15. topmøde, som mødtes den 28. november 2021 i Ashgabat i Turkmenistan.

Det andet område af OIC-initiativer, parallelt med arbejdet indenfor humanitær støtte, fødevarerhjælp og anti-pandemiske tiltag, er i skabelsen af bank-, kredit- og relaterede rammebetingelser, som skal tjene en genetableret, - fungerende økonomi, samt til genopbygning. Ifølge APP vedtog Udenrigsministrenes Råd, at de første forhandlinger, »der skulle frigøre finansielle og bank-relaterede veje for at genoprette likviditet, samt - finansiell og humanitær assistance«, burde begynde under vejledningen af OIC's Generelle Sekretariat og Den islamiske Udviklingsbank. APP tilføjede, at deltagere diskuterede at »udforske realistiske måder, hvorpå Afghanistans finansielle aktiver kunne frigøres«.

Det er her, at en direkte konfrontation kommer ind i billedet med London, Washington D.C. og medsammensvorne, der - uberettiget insisterer på at tilbageholde 9,5 milliarder dollars af Afghanistans statsaktiver, som er svært nødvendige for regerings- og økonomiske funktioner. En særlig styg, dobbeltmoralisk offentlighedskampagne finder sted i USA, hvor åbne breve blev offentliggjort i den seneste uge, hvor

krokodilletårer blev fældet, og det blev påstået, at nogle af de 9,5 milliarder dollars burde blive frigivet og brugt til »direkte at afhjælpe det afghanske folk«, men kun hvis de kunne overføres direkte til FN og andre agenturer, hverken relateret til Kabul-regeringen eller Taliban. Et af brevene var fra forhenværende militære personligheder, som står i forbindelse med det berygtede Atlantiske Råd, og det andet brev var fra 39 kongresfolk, enten uvidende, blåøjede, korrupte eller alle tre.

Ingen nation eksisterer uden fungerende institutioner. Ingen uafhængighed er mulig uden økonomisk suverænitet. At tilbageholde finansielle midler, eller på uberettiget vis kontrollere beslutningstagningen over benyttelsen af disse, er ensbetydende med at ødelægge en nation. Dette vil fuldføre opgaven gennem folkemord, hvilket 20 år med militær tilstedeværelse og manglen på udvikling ikke var i stand til i Afghanistan. Dette er en moralsk prøve for Vesten.

Hvad de finansielle midler bør bruges til, samt hvad der generelt må gøres i Afghanistan, er præsenteret i et nyudgivet *EIR*-interview med Dr. Shah Mehrabi, som i 20 år sad i bankbestyrelsen i DA Afghanistan Bank, Afghanistans centralbank.

Vores rolle i at udbrede sådanne politiske tiltag er uundværlig, parallelt med at bringe sandheden om størrelsesordenen af Afghanistans krise, som fuldstændig udelukkes af den transatlantiske presse. Zepp-LaRouches opråb for Operation Ibn Sina, som vil skabe en moderne sundhedsplatform i landet, er en opfordring til at verden agerer. At rette lyset på Afghanistan, og mobilisere for det som må gøres, udbreder forståelse af nødvendigheden for at gøre en ende på grebet fra den imperialistiske udenrigspolitik og det globalistiske finanssystem overalt, som nu bryder sammen og truer med atomkrig.

Helga Zepp-LaRouche afsluttede sine bemærkninger på PTV den 17. december, ved at sammenfatte situationen således: »Så, i en vis forstand tror jeg, at Afghanistans skæbne og menneskehedens skæbne er langt tættere forbundet end de fleste mennesker kan forestille sig.«

Links:

Et *EIR*-interview med Dr. Shah Mohammad Mehrabi, som sidder i den regerende bestyrelse af Afghanistans centralbank (Da Afghanistan Bank), er blevet offentliggjort i video- og tekstformat. Heri går han i dybden med det, som er nødvendigt for at Afghanistan kan fungere økonomisk. Interviewet har titlen: »Amerikansk politik 'kvæler det afghanske folk'«:

<https://schillerinstitute.com/blog/2021/12/18/interview-with-dr-shah-mehrabi-u-s-policy-is-suffocating-the-afghan-people/>

Fire repræsentanter for Schiller Instituttet blev interviewet på Pakistans PTV i forbindelse med OIC-konferencen:

Stifteren af Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, og Hussein Askary:

<https://schillerinstitute.com/blog/2021/12/19/pakistan-tv-special-broadcast-on-oic-extraordinary-meeting-on-afghanistan-gets-briefing-from-helga-zepp-larouche-hussein-askary/>

Harley Schlanger:

https://youtu.be/_sb7eD5sLdc

Karel Vereycken:

<https://www.youtube.com/watch?v=Td7T64hPNq0>

Putin og Xi tager tyren ved hornene

Den 15. december (EIRNS) – Den russiske præsident, Vladimir Putin, og den kinesiske præsident, Xi Jinping, afholdt det som svarede til et hastetopmøde i dag i en videokonference. Topmødet, offentliggjort for kun to dage siden, tog fat om to forskellige slags »atomkrige«, som de to lande trues med gennem det krigsgale og bankerotte britisk-amerikanske finansetablisement:

1) Opfordringen den 7. december fra senator Roger Wicker (republikaner fra Mississippi) om at overveje militære angreb baseret på »førstebrugen af atomvåben« (»first-use nuclear action«), og bruge krisen omkring Ukraine som retfærdiggørelsen. Wicker er den næsthøjst rangerende - republikaner i Senatets Komité for væbnet Tjeneste. På trods af den storm af protester, fra venstre og højre side af det politiske spektrum, som hans udtalelse udløste, har senatoren stadig ikke trukket sin hovedløse provokation tilbage. Samtidig fortsætter NATO sin østlige udvidelse, samt at væbne Ukraine og andre nationer der ligger helt op til Ruslands grænse – en udvidelse, som ifølge Ruslands advarsler, krydser en rød streg og vil føre til et svar fra russisk side.

2. Gentagne opfordringer til at aktivere den »atomare - valgmulighed« i finansiel krigsførelse mod Rusland – at smide dem ud af det globale finansielle betalingssystem, SWIFT. Dette ville svare til en finansiel belejring af Rusland for at forsøge at sulte dem til at underkaste sig, som dette i øjeblikket gøres mod Afghanistan. Den amerikanske viceudenrigsminister, Victoria Nuland, arkitekten af det nazistiske kup i Ukraine i 2014, opfordrede blot forrige uge til denne »atomare valgmulighed«, og udenrigsminister Tony Blinken truede offentligt med dette lige efter topmødet

mellem Biden og Putin den 7. december. Lignende trusler blev udtrykt af præsident Biden selv umiddelbart før sit møde med Putin i juni 2021.

Hvad diskuterede Putin og Xi i dag, efter pressens kameraer var blevet slukket? De gennemgik naturligvis krigsfarens og deres fælles forpligtelse i at hjælpe med at styrke hinandens sikkerhed i lyset af truslerne omkring Ukraine og Taiwan. Dertil giver den offentlige gennemgang, leveret af Kreml-rådgiveren, Yuri Ushakov, yderligere indsigt: »Særlig opmærksomhed blev givet af de to ledere på nødvendigheden af at intensivere anstrengelserne for at skabe en uafhængig, finansiel infrastruktur for at muliggøre handelsoperationer mellem Rusland og Kina. Det vil sige at skabe en infrastruktur, som ikke kan påvirkes af tredje lande.«

Betyder dette, at Rusland og Kina snart vil meddele, at de er i færd med at træde ud af dollarsystemet og afkoble deres økonomier fra Vesten? Sandsynligvis ikke. Betyder det, at de har forberedt defensive tiltag for at kunne håndtere en finansiel »atomar valgmulighed«, igangsat mod dem? Sandsynligvis.

Helga Zepp-LaRouche kommenterede i dag, at hvis Rusland og Kina tvinges til at vedtage storstilede modforanstaltninger imod SWIFT-systemet, da kunne dette meget vel være dråben, der fik hele det transatlantiske finanssystems bære til at flyde over. Heldigvis eksisterer potentialet i forbindelse med Kinas Bælte- og Vejinitiativ til at overtage dettes rolle, og at erstatte nutidens malthusianske afindustrialiserings- og affolkningspolitik med et nyt system, fokuseret på højteknologisk, fysisk-økonomisk vækst.

Tag et skridt tilbage og overvej Putins nylige diplomatiske initiativer – den samme Putin, som Lyndon LaRouche ofte beskrev som et »strategisk geni«, der ikke burde undervurderes. Putin sørgede for at flankere sit kritiske

topmøde den 7. december med præsident Biden: inden dette, med et topmøde den 6. december i New Delhi med Indiens premierminister Modi, og efter dette, med dagens hastetopmøde med præsident Xi. Et andet emne, diskuteret mellem Putin og Xi, ifølge Ushakov, var intentionen om at afholde et topmøde mellem Rusland, Indien og Kina i den nærmeste fremtid.

Og USA? Præsident Biden, sammen med kredse, der måske kunne beskrives som »realisterne« i Washington, virker tilbøjelige til at søge en forhandlet løsning til krisen omkring Rusland og Ukraine. Men hans politiske paladsgarde – Blinken, Sullivan, Nuland, m.fl. – er ikke, og indtil videre er de de dominerende skikkelser i Washington. Ej heller er ejerne af det vestlige, spekulative finanssystem i forhandlingsstemning – det er ikke en mulighed for dem. Deres system er i gang med at bryde sammen, og deres eneste håb er at gennemtvinge en overgang til en fascistisk, malthusiansk verdensorden.

For at Amerika skal kunne overleve og blomstre, må det vedtage retningen, længe foreslået af Lyndon LaRouche, der etablerer en firemagts-alliance med magten til at indlede et Nyt Paradigme i global udvikling – en alliance blandt USA, Rusland, Kina og Indien, som handler på vegne af hele menneskeheden.

Billede: www.kremlin.ru

Operation Ibn Sina: Det

afgørende våben i den nuværende »krig om idéer«

Den 14. december (EIRNS) – De hurtige forandringer i den internationale, strategiske situation kræver, at vi retter vores opmærksomhed på at besvare dette afgørende spørgsmål: Hvordan kan idéer, såsom interventionen fra Komitéen for modsætningernes Sammenfald i verdens sundhedskrise, samt »Operation Ibn Sina«, et militært og strategisk, såvel som filosofisk, alternativ til den dødbringende geopolitik i Sydvestasien, omdanne den nuværende, tydeligvis fejlslagne liste af »troværdige politiske valgmuligheder« for at sikre, ikke blot fortsat menneskelig overlevelse, men sågar en økonomisk velstand uden sidestykke? Med andre ord, er det sandt, at en idé, under visse betingelser, som repræsenterer et dybere, uset, højere »poetisk« princip, kan blive til en virksomhedsfuld politik, måske budt velkommen af store dele, eller sågar hele menneskeheden, således at ufuldkomne personer og ledere »selv imens de benægter og afsværger, alligevel formås til at tjene den magt, som sidder på tronen af deres egne sjæle«?

Tre udviklinger i de sidste 48 timer antyder muligheden for en stor, dybdegående og vedvarende forandring. Disse udviklinger viser også, at dem, der handler fra den kreative fornufts »højere domæne«, ikke blot er klogere, men kan udmanøvrere dem, der ikke gør dette.

Ét: Det russiske afslag, støttet af nationerne, Indien og Kina, hver med »én milliard plus« individer, af FN's sikkerhedsråds resolution, som erklærer, at »klimaforandringer er en global sikkerhedstrussel«. Dette går imod det geopolitiske fremstød, der har været under opsejling i årevis for at sætte sloganet »klimaforandringer« i stedet for »ressourceknaphed« – det tidligere argument, der kan findes i dokumenter som »Det nationale Sikkerhedsstudie 200:

Konsekvenser af verdensomspændende befolkningsvækst for USA's sikkerhed og oversøiske Interesser« (»National Security Study Memorandum 200: Implications of Worldwide Population Growth for U.S. Security and Overseas Interests«). [I studiet stod der, at befolkningsvækst i udviklingslande var en trussel mod USA's nationale sikkerhed, fordi disse lande dermed ville bruge deres egne, vigtigste naturressourcer, som USA havde brug for – *red.*] Disse tre nationer, som repræsenterer 40% af verdens befolkning, forsvarede dem der var for svage, for nedtrådte eller opdelte til at forsvare sig selv.

Rusland og Kina i særdeleshed er klare over, at rapporten, »Den verdensomspændende trusselsvurdering udarbejdet af det amerikanske efterretningssamfund fra 2019«, blev skrevet efter sabotagen af det panel, som skulle have været ledt, efter Præsident Trumps anmodning, af fysikeren, William Happer, som fik en plads i Det nationale Sikkerhedsråd. Panelet havde til hensigt at undersøge den falske, (såkaldt) videnskabelige fortælling om "forbindelsen" mellem CO₂-udledninger og global opvarmning. Trump afviste - Trusselsvurderingen fra 2017, som oprindeligt havde påstået det samme, og han bragte Happer ind i administrationen i 2018. Men før Happers komité overhovedet kunne nå at mødes, blev den saboteret – sandsynligvis fra CIA's side, ifølge én kilde – og gennemgangen blev aldrig foretaget.

Rapporten fra 2019 konkluderede, at klimaforandringer er menneskeskabte og en betydelig trussel mod den nationale - sikkerhed. På side 23 står der: »Global miljømæssig og økologisk nedbrydning, såvel som klimaforandringer, vil højst sandsynligt fremskynde konkurrencen om ressourcer, økonomisk nød og social utilfredshed gennem 2019 og derudover... Aftagende arktisk havis kunne forøge konkurrence – særligt med Rusland og Kina – i adgangen til søruter og naturlige ressourcer«. På side 24, en side senere, under titlen, »Regionale trusler: Kina og Rusland«, står der: »Kina og Rusland vil give

udfordringer for USA og deres allierede indenfor en bred vifte af økonomi, politik, kontraspionage, militær og diplomati. Vi forventer, at de vil samarbejde for at modvirke amerikanske mål, og drage fordel af den stigende tvivl om den liberale, demokratiske model i nogle områder.« Det er det, som rent faktisk blev udmanøvreret af Rusland, Kina og, på en anderledes måde, Indien, gennem deres ageren i FN i mandags.

To: Det atlantiske Råd (Atlantic Council) udgav i mandags et åbent brev til Præsident Biden under overskriften: »Afghanistan er ved at bryde sammen. Her er hvad USA bør gøre ved det«. Det var underskrevet af 13 amerikanske diplomater og militært personel, inklusive Ryan Crocker, James Cunningham, James Dobbins, David Petraeus og andre. Det indeholder følgende afsnit:

»Udover fødevarer og medicin, har Afghanistan brug for en stabil valuta og et fungerende banksystem for at undgå et omsiggribende sammenbrud af økonomien og regeringen. - Sundhedshjælpere, lærere og andre uundværlige arbejdere har brug for at blive betalt, hvis statens mest grundlæggende funktioner skal bevares. Almindelige afghanere fortjener adgang til deres egne penge, nu indefrosset i banker, som er bange for amerikanske og internationale sanktioner, samt det mulige sammenbrud af det afghanske finanssystem.«

Lyder positivt, ikke sandt? Dernæst: »diskussioner er undervejs i Washington og andre steder for at *udforske forskellige måder for at stabilisere den afghanske valuta og at undgå kollapset af banksystemet, uden at forsyne Taliban med ekstra ressourcer, som kunne bruges til ildesindede formål*. Gode idéer til hvordan dette kan gøres er til stede, herunder forslag fra forhenværende ambassadører, USAID-direktører og embedsmænd fra Verdensbanken, blandt andre. *Eftersom et hvilket som helst tiltag i denne retning vil være kontroversielt, og intet kontrolsystem er perfekt, - kræver det mod at handle*«.

Når som helst man hører sætningen »mod til at handle« fra disse kredse, som »handler« overalt i verden, hele tiden, ofte i dit navn og uden din tilladelse, vær påpasselig og fortsæt med forsigtighed. Dem der har læst bogen: »*En økonomisk lejemorders bekendelser*« (»*Confessions of An Economic Hit-Man*«), af John Perkins, kan genkende tankegangen her. Der er rent faktisk intet om nødvendigheden af at stabilisere den afghanske nation her – men der er, på den anden side, en anden vigtig, bevægende faktor. »Jo længere beslutninger udskydes, desto sværere vil det blive at forhindre den overhængende humanitære katastrofe i landet og døden for mange afghanere« – dødsfald, hvis skyld vil ligge hos USA, NATO og dem der har afvist »Operation Ibn Sina«, eller noget som helst reelt nødsamarbejde med nationerne i området. Operation Ibn Sina er et sådant samarbejde, foreslået af Helga Zepp-LaRouche, og involverer Pakistan, USA, Kina og Rusland, såvel som Usbekistan og alle nationerne rundt om Afghanistan. Sådant et samarbejde, særligt i lyset af Putin-Biden-diskussionerne om spændingerne, der finder sted på grænsen mellem Ukraine og Rusland, både den russiske og amerikanske militære erfaring i Afghanistan og muligheden for et samarbejde mellem »modsætningerne« i det gode formåls tjeneste, samt medlemmer af andre religiøse overbevisninger, særligt til juletid, burde forfølges så meget desto mere. Operation Ibn Sina, så »usandsynlig« som den måske virker, er en krigsvindende strategi mod de reelle fjender – »fattigdom, sult, sygdom og krigen selv«.

Tre: Bevismateriale, nøje sammenstillet i Danmark og Norge, med hensyn til coronavirussets omikron-variant, viser, at selv dem der har fået to vaccinstik har en meget høj smitterate [Danmarks myndigheder har igangsat en stor indsats for et tredje vaccine-boosterstik, hvilket de håber vil være meget effektivt, som et britisk studie viste – *red.*]. Dette rejser det åbenlyse spørgsmål: Hvad hvis omikron var ligeså dødelig som deltaviruset, hvilket den virker til ikke at være? Hvad ville vi gøre ved det? Selv uden dette, hvad er der ved at ske

med hospitalsvæsenerne verden over, som er ved at blive oversvømmet af omikrontilfælde – og muligvis, hvert eneste dag det skulle være, en endnu mere dødbringende variant? Opråbet fra Dr. Jocelyn Elders til en global dialog og konference for at katalysere en verdensøkonomisk nødplatform, hvor upraktisk det end måtte lyde, er »sejrens hvælving« hvorunder verdens svageste og stærkeste, rigeste og fattigste, må mødes, hvis det skal lykkes at overleve.

Lyndon LaRouche sagde følgende i december 1985: »I en sand republik, er sande borgere personligt ansvarlige overfor Skaberen, for virkeliggørelsen af denne republik; for virkeliggørelsen af det almene vel, da det påvirker alle personer i denne republik; for virkeliggørelsen, således, af hvert personligt liv i denne republik, samt virkeliggørelsen af denne republiks rolle i verden; for menneskehedens almene vel som helhed og hver eneste individuel personlighed, nutidig og fremtidig, af menneskeheden som en helhed. Den individuelle borger af en republik er personligt ansvarlig overfor Skaberen i den grad, at det individ enten har evnen til at påvirke tingenes gang, eller kan udvikle den nødvendige evne til at påvirke tingenes gang.« Måske benægter og afsværges vi, men vi kan også tjene fornuftens og skønhedens højere magt, hvilket, hvis vi er heldige, »selv i vores trods«, vil side og råde på tronen af vore egne sjæle.

Billede: Aga Khan Foundation: Sandra Calligaro

Er nogle af eliterne ved at komme til fornuft?

Den 10. december (EIRNS) – Måske er det tydeligste bevis på,

at Præsident Biden rent faktisk forsøger at stoppe 3. verdenskrig en overskrift i dag i Londons førende avis, *Daily Telegraph*: »Joe Bidens tilbud om NATO-forhandlinger for at undgå en russiske invasion af Ukraine er en stor sejr for Vladimir Putin.«

Bidens meddelelse, efter topmødet med Putin den 7. december, at et møde snart ville finde sted mellem USA, Frankrig, Tyskland, Italien og Storbritannien, sammen med Rusland, for at diskutere Putins opfordring til lovbundne garantier om, at NATO hverken ville bevæge sig tættere på den russiske grænse eller opstille store våbensystemer på dets grænse, har sendt kuldegysninger gennem de angloamerikanske, imperiale institutioner. Den russiske *Telegraph*-korrespondent, Roland Oliphant, havde følgende at sige: »Russiske diplomater/embedsmænd/hvem som helst fortæller mig, at de har ønsket at have denne samtale bogstavelig talt i årevis. Jeg troede aldrig, at de ville få den, men nu sker det.«

Flere russiske embedsmænd har udtrykt »forsigtig optimisme« om, at den ekstremt farlige fremstormen mod militærkonfrontation kan vendes rundt. Som udtrykt af Senator Vladimir Dzhubarov, viceformand for den Russiske Føderations Udenrigskomité: »Det der er betryggende er, at Biden i sidste ende er en politiker fra den gamle skole... Vi håber, at den kloge Biden vil forhindre, at den røde linje bliver overskredet.«

Fareniveauet kan ikke overdrives. Sergej Ryabkov, Ruslands viceudenrigsminister, fortalte føderationsrådet den 9. december: »Uheldigvis oplever vi, at vores advarsler bliver ignoreret, og NATO's militære infrastruktur rykker så tæt på os som muligt.« Spurgt om dette kunne nå samme niveau som Cuba-krisen i 1962, sagde Ryabkov, at det fuldt ud var muligt, »hvis kammeraterne på den anden side ikke forstår det og fortsætter med at gøre hvad de gør... Det ville være diplomatiets komplette fiasko, en udenrigspolitisk fiasko, men der er

stadig tid til at forsøge at nå en aftale baseret på fornuft... Folk indser, at det ikke kan fortsætte længere i den retning.«

I 1962 undgik Præsident John Kennedy og sin bror, Robert, den daværende justitsminister og præsidentens tætteste rådgiver, med nød og næppe krig mod Sovjetunionen gennem klogt, og stille, diplomati, som gjorde en ende på et atomart opgør, gennem kompromis. Oliver Stone, der har udgivet filmen med titlen: »Gensyn med JFK, en dokumentar« (»JFK Revisited, A Documentary«), 30 år efter sin berømte film, »JFK«, fra 1991, påpegede den 6. december, at »efter Kennedy blev dræbt har ingen amerikansk præsident, ikke én – tænk over det – været i stand til at røre det militære kompleks, eller dette efterretningskompleks«. Om »politikeren fra den gamle skole«, Joe Biden, vil være i stand til at gentage Kennedys diplomati i det nuværende atomare opgør – denne gang både med Rusland og Kina – vil afhænge af niveauet af internationalt pres, dels fra en oprørt amerikansk befolkning, som nu begynder at vågne op på grund af det sammenbrud, der finder sted i næsten alle dele af livets facetter i USA selv, samt fra et internationalt samfund, der i stigende grad er blevet klar over, at USA er på vej mod en krig, som kunne gøre en ende på civilisationen, som vi kender den.

Indenfor de sidste to uger har en førende, amerikansk diplomat og en forhenværende ledende CIA-medarbejder ladet sig interviewe af *EIR*, og begge har sendt advarsler gennem denne platform om, at der er galninge i magtpositioner, som forsøger at få landet i krig mod Rusland, Kina og Iran.

Ambassadør Chas Freeman, der spillede en vigtig rolle i påbegyndelsen af relationer med Kina i 1970'erne og i at formulere de amerikanske relationer med både Kina og Taiwan på det tidspunkt, fortalte *EIR* den 29. november, at Trump- og Biden-administrationerne er trådt over den »røde linje«, hvilket kunne fremprovokere en krig mod Kina: »Hvad

det ømfindtlige spørgsmål om Taiwan i de amerikansk-kinesiske relationer angår, accepterede USA grundlæggende set tre betingelser: ét, at vi ville afslutte relationerne med Taipei; to, at vi ville tilbagetrække alt militærpersonel og anlæg på øen; og tre, at vi ville opgive vores forsvarsforpligtelser til øen. Vi er nu trådt tilbage fra hver eneste af de forpligtelser.«

Graham Fuller, en specialist i Islam, som tjente 20 år i CIA, herunder fire år i Hongkong, fortalte *EIR* den 9. december (et interview der snart vil blive udgivet), at USA's eliter er blevet ude af stand til at acceptere, at nationen ikke længere er den eneste, herskende magt i verden, og at Kina er opstået som »næsten ligeværdig« konkurrent indenfor næsten hvert eneste område. Hvis USA ikke formår at »dæmpe sin retorik«, advarede han, så kunne konsekvensen blive en katastrofe. Han tilføjede, at det at kalde Iran for en »terrorstat« er grotesk, mens det at anklage Kina for folkemord mod uighurerne var latterligt.

Både Chas Freeman og Graham Fuller tror ikke, at Præsident Biden ønsker en krig, men ingen af dem har tiltro til, at han kan overvinde afhængigheden af krig blandt USA's eliter og det militære industrielle kompleks. Faren er stor, og i sådanne historiske situationer er hvert individs potentielle magt langt større, eftersom en bekymret og skræmt befolkning leder efter sandheden bag løgnene, der kommer fra politikerne og medierne. Det er på tide at lytte til Lyndon LaRouches vise ord.

Picture: NATO Headquarters, Public picture

Psykopater udgør en risiko for vor eksistens! Tyskland må træde ud af Nato! Af Helga Zepp-LaRouche

I betragtning af den politiske orientering hos den nye regering i Berlin virker det næsten udsigtsløst at kræve en øjeblikkelig tysk udtrædelse af Nato. Men hvis Olaf Scholz mener det alvorligt med den embedsed han aflagde for to dage siden ved sin tiltræden som forbundskansler, nemlig at han vil dedikere sin "kraft til gavn for det tyske folks vel, virke til gavn for det og beskytte det mod ulykker", så bør han øjeblikkeligt igangsætte denne udtræden. For i Nato og frem for alt i USA og Storbritannien er der indflydelsesrige kræfter, der af geopolitiske grunde leger med Tysklands og derudover også med hele menneskehedens eksistens. Den virkelige årsag til dette globale militære spil med musklerne på flere fronter er af det nyliberale systems forestående kollaps, som man prøver at tilsløre med en kompleks konfettiregn af antirussiske og antikinesiske beretninger.

Gennem flere uger har man opbygget et scenarie i medierne om en påstået forberedelse fra russisk side af en militær invasion i Ukraine, og Avril Haines, chefen for USA's nationale sikkerhedstjeneste, har endda forsøgt at overbevise Nato-ambassadørerne i Bruxelles om det, selv om det udtrykkeligt er blevet tilbagevist af Rusland. Uger igennem har man gennemført en række provokationer som for eksempel en Nato-manøvre, hvor man gennemspillede et atomangreb på Rusland, og hvor amerikanske fly nærmede sig 20 km til den russiske grænse, såvel som droneangreb i Østukraine og provokerende "orienteringsflyvninger" i Sortehavet.

Rusland har beskyldt Nato for at have overtrådt flere "røde

linjer" i Ukraine og for ikke at have reageret på klagerne derover. Og op til det af præsident Biden foreslåede virtuelle topmøde mellem Biden og Putin på højdepunktet af spændingerne forlangte Putin retsligt bindende aftaler om, at Nato ikke skulle udvides nærmere mod den russiske grænse, hvilket Biden afviste med, at man ikke accepterede nogle "røde linjer" fra Ruslands side, medens Nato's generalsekretær Stoltenberg betonedede, at Rusland ikke havde nogen ret til at opbygge "indflydelsessfærer".

Midt under de eskalerende spændinger truede vicechefen for det amerikanske senats forsvarsudvalg, senator Roger Wicker fra Mississippi, med et førstehåndsangreb med atomvåben: "Militære aktioner vil sige, at vi overvælder det russiske militær med ødelæggelse, at vi indsætter amerikanske tropper derovre. Vi udelukker ikke et førstehåndsangreb med atomvåben."

Tulsi Gabbard, tidligere kongresmedlem fra Hawaii og pensioneret løjtnant i den amerikanske hær, kommenterede Wickers tirade: "Enhver, der foreslår sådan noget eller bare tager det som en mulighed, må være afsindig eller en sociopat eller en sadist." Dog er Wicker med sine forslag, der ikke blot vil ødelægge det amerikanske folk og hele verden, men også ukrainerne, hvis demokrati, det angiveligt er, der skal beskyttes, ikke noget særtilfælde. Den samme retorik kommer både fra demokrater og republikanere i Kongressen, fra administrationen og medierne, fra de samme neokonservative og neoliberale kræfter, der trak landet ind i regimeskiftskrigen i Irak, Libyen og Syrien.

Man kan kun give Tulsi Gabbard ret. Den der gennem de sidste år har fulgt den stadigt eskalerende propaganda mod Rusland og Kina fra hele det amerikanske politiske spektrums side, bliver mindet om det udsagn, at den, som guderne vil ødelægge, ham driver de først til vanvid.

Indholdet af den to timer lange samtale mellem Biden og Putin er endnu ikke offentliggjort. Dog optog Biden kontakt med fire

Nato-partnere angående kravet om en retsligt bindende aftale og lovede yderligere rådføringer med alle Nato-landene. Og naturligvis kender alle Europas regeringer den sande historie om det af Victoria Nuland understøttede kup i Ukraine i februar 2014, om Stephan Banderas nynazistiske gruppes rolle i kuppet og løgneren om Putins påståede besættelse af Krim, som i virkeligheden var en afstemning af Krims befolkning om, at de i betragtning af naziterroren i Kiev foretrak at tilhøre Rusland. Måske ville det være på tide, at de europæiske regeringer indrømmede sandheden om hændelserne i Ukraine, som de naturligvis var meddelagtige i gennem deres sammenslutninger, frem for at den tredje verdenskrig bryder ud på grund af en falsk historie om Putins påståede aggression.

Men selv om den akutte krigsfare kan svækkes midlertidigt – Biden taler om at udskyde Ukraines medlemskab af Nato ti år – så vedvarer den akutte fare for en ny verdenskrig.

Det anden farecenter, hvor en krig kan opstå og udvikle sig, er atomprogrammet i Iran og Trump-administrationens opsigelse af JPCOA-aftalen. Selv om CIA-chefen William Burns netop har bekræftet, at sikkerhedstjenesten ikke på nogen måde er bekendt med, at Iran skulle arbejde på et atomvåbenprogram, så ser Israel også en fare i det civile atomprogram – som Iran har fuld ret til at udvikle i følge folkeretten – sådan som Israels forsvarsminister Benny Gantz understregede det under sit nylige besøg i Pentagon, hvor den amerikanske forsvarsminister Austin bekræftede, at USA var fast besluttet på at hindre Iran i at anskaffe sig atomvåben.

Men den farligste situation er uden tvivl konflikten mellem USA og Kina om Taiwan. Efter at verden har nærmet sig faretruende mod den tredje verdenskrig på grund af tilspidsningen af forholdene i Ukraine, udtalte en række amerikanske politiske eksperter – og dette er nyt – sig om den amerikanske sædvane med at iscenesætte falske begrundelser for militære operationer. Således henviste den tidligere diplomat Peter Van Buren til eksplosionen af krigsskibet USS Maine i

Havanas havn i 1898 (hvilket var anledningen til den spansk-amerikanske krig, og ikke var noget terrorangreb, men en eksplosion i selve skibet), til begivenheden i Tonkin-bugten, hvor USA fik et påskud til at påbegynde til længe planlagte vietnamkrig, og naturligvis til Irak-krigen i 2003, hvor alle de indblandede på forhånd var klar over, at påstanden om masseødelæggelsesvåben var en løgn, sådan som Nancy Pelosi indrømmede det offentligt.

Angående Kina skriver Van Buren: "Den næste krig ser ud som om den leder efter en årsag." Eftersom Kina vægrer sig ved at marchere ind i Taiwan og dermed give USA en grund til at virkeliggøre sin krigsfeber, så er et oprustningskapløb inden for overlydsvåben blot det mindste problem. "Men hvad hvis USA allerede er fast besluttet på en virkelig krig og blot søger efter en troværdig årsag?", spørger Van Buren og udtaler dermed det, der for længst er blevet indlysende. Kan man antage, at disse og flere andre begivenheder "under falsk flag" er de vestlige regeringer og partier velkendte? Bortset fra måske et par uerfarne partimedlemmer – afgjort! Derfor er de folk, der har deltaget i præsident Bidens "Demokrati-topmøde", som snarere burde kaldes et hyklertopmøde, nogenlunde lige så troværdige som organisatorerne af de berygtede "tæppe-busture", hvor godtroende pensionister pådattes plystæpper som "ægte persiske tæpper".

For ideen om, at det drejer sig en alliance af "gode kræfter", et værdifællesskab, der går ind for menneskerettigheder og frihed, mod de "onde", der undertrykker deres befolkninger, er et blikfang, hvor de udstyrer et fordærvet produkt med kosmetiske indgreb og udbyder det til salg.

Senest efter at den amerikanske administration og dens "forbundsfæller" har efterladt Afghanistan i en absolut katastrofal tilstand efter 20 års krig og har tilbageholdt penge, der tilhører afghanerne, og dermed forstærket den værste humanitære katastrofe på planeten, hvor 24 millioner

mennesker trues af sulte- og kuldedød, bør ingen af disse agtværdige demokrater mere tage ordet menneskerettigheder i deres mund. Snarere bør man nævne de millioner af sårede, døde og flygtninge, som de endeløse, på falsk grundlag opbyggede krige har frembragt. Og hvad med Julian Assange, hvis eneste forbrydelse var at have afdækket krigsforbrydelser? Han bliver myrdet med juridiske midler i verdensoffentlighedens påsyn.

Man kunne forlænge denne liste med endnu mere: EU's krigeriske tilbagedrivelsespolitik mod flygtninge, der blot er flygtninge, fordi de er ofre for de "endeløse krige". Flygtningelejrene, som pave Frans har sammenlignet med koncentrationslejrene, følgerne af Klaus Schwab-typernes malthusianistiske politik, der anser forsøgene på at overvinde fattigdommen for den største trussel mod "klimaet", og derfor har kvælet enhver udvikling med deres betingelser gennem årtier?

Sammenlignet hermed tager de "enevældige" regeringers succeshistorier sig ikke så dårligt ud. Kina har ikke blot befriet 850 millioner mennesker af sin egen befolkning fra dyb fattigdom og for første gang gjort det muligt for udviklingslandene at overvinde fattigdom og underudvikling. USA har ud af en befolkning på knap 330 millioner mennesker næsten 800.000 corona-døde, medens Kina med 1,4 milliarder mennesker har under 5000 døde. Måske – dette kunne de europæiske tæppesælgere jo engang prøve at tænke over – er menneskeliv mere værd for de "enevældige" regimer.

I Tyskland burde vi virkelig tænke indgående over, at det at forblive i en militærpagt, der i et krisetilfælde vil medføre vor udslettelse, måske ikke er så god en ide alligevel. Der eksisterer virkelig et alternativ til konfrontationspolitikken hos Nato, der siden 1991 faktisk er forældet. Der må oprettes en international sikkerhedsarkitektur, der tager hensyn til alle staters sikkerhed.

Fire minutter i midnat: Hvor tætte er vi egentlig på atomkrig?

Den 8. december (EIRNS) – Både Præsident Joe Biden og Præsident Vladimir Putin kommenterede offentligt i dag angående det egentlige indhold af deres diskussion ved topmødet i går. Biden bekendtgjorde, at han arbejder på at sætte et yderligere topmøde op for at diskutere de røde linjer, som bekymrer Rusland, i forbindelse med Ukraine og NATO. »Den gode nyhed er, at indtil videre har vores hold haft løbende kontakt«, sagde Biden, og tilføjede at han håber på at kunne meddele før den 10. december, at der vil være et topmøde indenfor kort tid, som involverer Rusland, USA og mindst fire store NATO-allierede lande for at tage hånd om »Ruslands bekymringer i forhold til NATO« og forsøge at »bringe temperaturen ned langs østfronten«.

Præsident Putin forklarede i dag hvad bekymringerne i forbindelse med de røde linjer er: »Det ville være kriminel passivitet fra vores side slapt at betragte, hvad der finder sted« i Ukraine, sagde han, og fortsatte: »Vi har ret til at sørge for vores egen sikkerhed. Amerikanske/NATO-våben er problemet«. Som Putin gentagne gange har forklaret, vil NATO's udvidelse helt op til Ruslands grænse i løbet af de sidste 20 år, og nu den direkte trussel om, at Ukraine kunne tilslutte sig NATO, eller amerikanske og NATO-tropper på dets territorium, gøre Rusland umulig at forsvare – undtagen via brugen af hypersoniske atomvåben. Hver side ville så have atomvåben med en flyvetid indenfor 5 minutter af hinanden, bemærkede Putin.

Eller ville det være fire minutter?

Lige efter gårsdagens topmøde meddelte Kreml-assistenten, Juri Ushakov, pressen, at Biden fortalte Putin ved deres topmøde, at han ville diskutere NATO's østlige udvidelse med sine allierede kollegaer. Det ser ud til at være blevet bekræftet af Bidens egne kommentarer i dag.

Men fra Washingtons side kommer løgnene hurtigt og tætpackede – og signaliserer den enorme fare for krig, der ikke blot stadig eksisterer, men forøges hver time. Krigspartiet har taget initiativet til fuldstændigt at tage kontrollen over den strategiske politik ud af Bidens hænder og øjeblikkeligt optrappe provokationerne mod både Rusland og Kina til bristepunktet. Udenrigsminister Tony Blinken og den nationale sikkerhedsrådgiver, Jake Sullivan, deltog i topmødet med Putin og agerede som Bidens støttepædagoger igennem hele forløbet, imens Putin sad alene. Blinken og Sullivan dukkede dernæst frem fra mødet for omgående at løbe til pressen for at udtale sig om hvad der angiveligt skete på topmødet – og undgik at nævne det planlagte møde, der skulle tage hånd om Ruslands bekymringer.

I stedet sagde Sullivan, at Biden læste Loven om Optøjer (Riot Act) op for Putin. Blinken var iskold og klar i sin levering af trusler og advarsler til både Rusland og Kina, og bebrejdede dem for kriserne i henholdsvis Ukraine og Taiwan, og truede med et frygteligt amerikansk svar på nogen form for militære træk, som de lande muligvis kunne fortage sig. Blinken var særlig skamløs angående etablisementets gambit med tilbagetrækningen fra Afghanistan, og argumenterede sågar, at det amerikanske folk stadig har »en appetit... for at genetablere os i udlandet igen, hvis det bliver nødvendigt« – altså, at påbegynde nye flerårige krige; blot, at det denne gang ville være direkte mod Rusland og Kina, præcis som Lyndon LaRouche allerede havde advaret var den sande strategiske

hensigt bag provokationerne i Libyen, Irak, Syrien, Afghanistan, m.m.

Medmindre der er en seriøs opposition i USA mod en sådan krig mellem stormagterne, så vil det ske, advarede Helga Zepp-LaRouche i dag. Ukraine-krisen er langt fra overstået, og krigspartiet, anført fra London, er i gang med at hæрге, som dette kan ses med Blinkens trusler mod både Rusland og Kina, samt hans utilslørede hensigt om at udsulte den afghanske befolkning indtil de underkaster sig – hvis ikke dét er en Nürnberg-forbrydelse, er der intet der er. Vil amerikanerne bare kigge den anden vej, mens en senator, Robert Wicker fra Mississippi, på nationalt TV udtaler: »Jeg ville ikke udelukke amerikanske tropper på fastlandet« i Ukraine, og at USA heller ikke skulle »udelukke anvendelsen af atomvåben, som de første« (»first-use nuclear action«) for at afskrække Rusland?

Zepp-LaRouche advarede yderligere, at hvis dette fortsætter meget længere, så vil lande i Europa, hvor atomvåben er opstillet, snart ophøre med at eksistere. På begge sider af Atlanterhavet burde det begynde at gå op for folk, hvad eksistensen af hypersoniske våben rent faktisk betyder.

I sit ugentlige webcast sammenfattede Zepp-LaRouche i dag situationen og opfordrede til handling:

»Min vurdering [af topmødet] er, at vi stadig sidder på en vulkan med en potentiel atomkrig... Jeg mener, at dette alt sammen er ekstremt farligt, og vi har omgående brug for en ny sikkerhedsarkitektur i Europa og i Eurasien, som udelukker den mulige fare for atomkrig... Forhåbentlig vil fornuften sejre og denne utroligt farlige situation forvandles til noget andet.«

Hun mindede lytterne om sit forslag om Operation Ibn Sina, hvor verdens stormagter ville arbejde sammen for at stoppe den faretruende massedød i Afghanistan, og forsyne det land med et moderne sundhedsvæsen, tilstrækkelige fødevarer og den

nødvendige infrastruktur for at muliggøre dette.

»Under pandemiens betingelser – hvilket ikke kun berører sundhed, men er en komplet trussel mod økonomien, som vi ser det i mange lande – er den eneste måde at italesætte de mest presserende spørgsmål som menneskeheden står over for, at sige: Vi bliver nødt til at fokusere på menneskehedens fælles mål, navnlig at overvinde pandemien, og vi bliver nødt til at arbejde sammen internationalt. Dette ville være et skridt i retningen af at overvinde denne vanvittige, ekstremt farlige geopolitiske konfrontation.«

Zepp-LaRouche opfordrede lytterne til, sammen med Schiller Instituttet, at mobilisere for at stoppe faren for en atomkrig. »Og samarbejde med os om Operation Ibn Sina, fordi det er et skridt i retningen af at afmontere en ellers ekstremt farlig situation.«

Helga Zepp-LaRouches hovedtale ved Schiller Instituttets videokonference den 6. december 2021: Omikron: Presserende behov for et verdenssundssystem

Helga Zepp-LaRouche: Goddag! Jeg tror, at efter næsten to år med pandemi, siden COVID-19 blev opdaget, er det på tide at gennemgå, hvad vi har lært og hvilke fejl blev begået, og hvilke tiltag omgående må tages for at få pandemien under

kontrol – for den er ikke under kontrol. I Tyskland har vi nu den fjerde bølge, som nok, i en vis forstand, kunne være undgået, eller det kunne have været en mindre fjerde bølge, eftersom alle advarselsslamperne allerede lyste i sommers. Biologer, epidemiologer fortalte politikerne, at uden visse tiltag kunne dette ske. Vi er nu kommet til det punkt i Tyskland, hvor prioriteringer af patienter diskuteres i flere stater. Prioriteringer er noget, som kun burde ske i tilfælde af uundgåelige naturkatastrofer eller i krigstid; ikke i den fjerde største økonomi i verden. I Frankrig handler det sågar om en femte bølge, og det er tydeligt, at det kunne komme til et sammenbrud af sundhedsvæsenet, fordi dette er, hvad nogle folk fra sundhedssektoren advarer om. Efter højdepunktet sidste år er der nu omkring 5000 færre hospitalssenge; der er en tredjedel af sundhedspersonalet, som enten er trådt tilbage eller er ved at træde tilbage, simpelthen fordi de er ved at bryde sammen. De er fysisk udmattede, og de har ikke fået nogen kompensation for det enorme arbejde, som de har ydet. Så, vi befinder os bestemt ved et punkt, hvor vi omgående må komme op på hesten igen.

Jeg skrev en artikel i begyndelsen af marts 2020, hvor jeg sagde, at dette er en pandemi, og den eneste måde, hvorpå vi kan overvinde denne pandemi, er, at vi skaber et moderne sundhedssystem i hvert eneste land. Det var meget tydeligt, at man ikke kunne løse problemet i de såkaldte rige nationer, når virusset kunne færdes frit i udviklingslandene. Men efter to år, hvad er situationen? På nuværende tidspunkt har de ti rigeste lande fået omkring 60% af vaccinedoserne, hvorimod Afrika, eksempelvis, kun har vaccineret 7% af dets befolkning. Selvom det er for tidligt at sige noget deltageret om denne nyeste mutation, omikron, ser det ud til, at den er mere smitsom; det er ikke klart om den er mere dødelig end deltavarianten. Men dette er i hvert fald en tidsbombe for alle, fordi hvis vi ikke forsyner hvert land med et moderne sundhedsvæsen – ikke blot en vaccine – så vil der være områder, hvor der bliver meget lidt vaccineret, hvor

virusser muterer i nogle længere tidsperioder. I sidste ende kunne det nå et punkt, hvor det gjorde de vacciner, som allerede er blevet anvendt, ubrugelige. I sådanne tilfælde har forskellige farmaceutiske firmaer sagt, at de kunne udvikle en ny vaccine på tre uger. Men derefter ville der være tre måneders testning og tre måneders produktion, så det ville være et halvt år inden den nye vaccine kunne anvendes. I mellemtiden kunne en enorm katastrofe bryde ud.

Hvorfor er det, at USA har mere end 750.000 dødsfald med en befolkning på en smule mere end 300 millioner? Tyskland, med en befolkning på omkring 80 millioner, har haft mere end 100.000 dødsfald? Men Kina, med en befolkning på 1,3 milliarder mennesker har indtil nu ikke engang haft 5.000 dødsfald? Der er en tydelig lærestreg. I en vis forstand, hvis ikke Vesten er villig til at overveje hvad Kina gjorde godt og reflektere over årsagerne til, at fejltagelserne blev begået i Europa og USA, tror jeg ikke, at der kan rettes op på dette. Hvad de gjorde i Kina var, at de øjeblikkeligt anvendte alle de kendte standardtiltag i tilfælde af pandemi: isolation, karantæne, og de lukkede ned for en hel provins – Hubei – og byen Wuhan med 11 millioner mennesker; lukkede det ned i to måneder, anvendte alle tiltag disciplineret og havde derefter et system med en absolut nøje, digital kontaktsporing og omgående isolation, når et nyt tilfælde blev fundet. Argumentet var altid, at Kina er et meget styret land, og at man ikke kan gøre dette i såkaldte liberale samfund. Men i Tyskland blev der begået en masse fejl. Allererst sagde sundhedsministeriet i begyndelsen, at virusset aldrig ville komme til Tyskland, hvilket var en så meningsløs udtalelse, at det er svært at tro. Derefter var der ingen masker, og vacciner blev bestilt for sent. Dernæst, frem og tilbage, ingen koordinering, selv indenfor ét land. Så, meget af befolkningens tillid gik tabt, og en masse mennesker døde af grunde, som kunne have været forhindret. Jeg mener, at vi nu bliver nødt til

at genoverveje situationen og indse, at denne sygdom kunne blive hos os, og nye sygdomme kunne opstå hvert eneste øjeblik. Der er nogle virologer, der allerede studerer muligheden af, at andre virusser udbredes og bliver til pandemier. Så, det er på høje tid, at vi virkelig påbegynder den slags tiltag, som burde være taget fra begyndelsen. Jeg tror, at det nu dæmrer, at medmindre vi fjerner hele kontinenters modtagelighed – at være en slags petriskål for udbredelsen af virusvarianter og -mutationer – så vil dette ikke blive bragt under kontrol.

Hvad det betyder er, at vi bliver nødt til at drage konklusionen af det faktum, først og fremmest, tror jeg, i Europa og USA, at privatiseringen af sundhedsvæsenet var en stor fejltagelse; fordi sundhedspleje er et af de områder, hvor det almene vel må komme først, og ikke profitmaksimering. Det er simpelthen ligesom uddannelse, ligesom grundlæggende infrastruktur, disse er områder, som tilhører statens domæne. Det kan diskuteres, men jeg tror, at hvis vi ønsker at blive mere effektive i at sørge for folkets almene vel, så er dette hvad der må gøres.

Hvis man betragter udviklingslandene, så er de værste tilfælde lige nu åbenlyst Haiti og Afghanistan. Jeg kunne nævne Syrien og Yemen og andre lande, men lad os blive ved Afghanistan et øjeblik. Dette er et land, som, efter 20 år med krig under NATO-regi, var et land i ruiner, en uge, to uger efter at NATO havde trukket sig ud. Mere end 90% af befolkningen har ingen fødevarer sikkerhed, hvilket betyder, at mange millioner kunne dø denne kommende vinter. Mere end 90% af befolkningen har overhovedet ingen medicinske forsyninger. Dette er, midt under en pandemi, åbenlyst en uholdbar situation.

Så, derfor har vi foreslået at begynde dér med et moderne sundhedssystem; det betyder, at man må bygge moderne sygehuse. Kina har bevist i Wuhan, at man kan bygge et moderne sygehus med 1.000 senge på to uger. Vi kunne fremstille sådanne hospitaler i de industrialiserede

lande og fragte dem til udviklingslande, som Afghanistan, og bygge dem hurtigt. Men dernæst er der brug for grundlæggende infrastruktur. Det kræver elektricitet; det kræver rent drikkevand. Der er to milliarder mennesker i verden, som ikke har adgang til rent vand. Det må der hurtigt gøres noget ved. Dernæst, for alt dette er der brug for omkring 200 gigawatt fra en stabil og sikker strømforsyning. Og naturligvis kræver alt dette, at der bygges grundlæggende infrastruktur. Så, i en vis forstand, hvis vi forstår, at denne pandemi har lært os, at vi er ét verdenssamfund, en menneskehed, så burde vi begynde med at bygge disse moderne sygehuse i hver nation og betragte det som begyndelsen på overvindelsen af underudvikling, hvilket er grunden til, at denne pandemi kunne hærgne på den måde, som den gjorde.

Det betyder, at vi har brug for omkring 30.000 nye sygehuse i hele verden. Vi har brug for omkring 10 millioner nye hospitalssenge i disse sygehuse. Vi har brug for millioner af nye læger og sygeplejersker og sundhedsarbejdere. Dette burde omgående begynde med et træningsprogram, særligt for de unge mennesker, som burde få missionen at hjælpe med at uddanne befolkningen i hvad en pandemi er, hvorfor grundlæggende hygiejnetiltag er nødvendige. Optræningen af disse unge kunne blive begyndelsen på at integrere dem i et uddannelsesprogram for dette moderne sundhedssystem verden over.

Jeg tror, at hvis vi gjorde dette og begyndte i et par lande – vi burde gøre det i alle lande – hvis alle internationale kræfter ville arbejde sammen, herunder alle de største nationer, hvis de ville arbejde sammen om dette spørgsmål om et globalt sundhedsvæsen, så kunne vi øjeblikkeligt begynde at forandre retningen. Vi kunne få pandemien langt bedre under kontrol. Selvfølgelig er der mange tiltag, som også burde tages, såsom at ophæve (vaccine-)patenterne indtil videre, indtil vaccineproduktionen er tilstrækkelig i hele verden. Men jeg tror, at det centrale

spørgsmål er at indse, at underudviklingen af hele kontinenter med milliarder af mennesker, at dette ikke er en naturlig tilstand for menneskeheden. Hvis vi ønsker at gøre noget for menneskeheden som helhed, så burde vi begynde med at overvinde denne underudvikling. Den bedste måde at gøre dette på er ved at bygge moderne sygehuse i hvert land og gennemføre de programmer, som hører med til det, hvilket alt i alt ville kræve omkring 1,5 mia. ny arbejdspladser. Hvis du tror, at det er for meget, så har ILO [Den internationale Arbejdsorganisation] udgivet tal, [som viser] at under pandemien, alene i 2020, gik en halv milliard arbejdspladser tabt. Og det tager ikke engang hensyn til undergrundsøkonomien, så 1,5 milliarder nye produktive arbejdspladser er ikke for lidt.

I tilfældet af Afghanistan – jeg tror, at Dennis allerede henviste til det – hvad er mere åbenlyst end at give dette navnet Operation Ibn Sina? Ibn Sina, som levede fra 980 til 1037, var et universalgeni af fortræffelig kvalitet. Han hører til i samme kategori som Platon, Konfucius og Leibniz. Han var ikke blot et universalgeni, der udviklede de dybeste filosofiske begreber, men han er mest kendt for sit enestående bidrag til lægevidenskaben. Den mest berømte af hans mange bøger er *Medicinens Kanon*, som er en samling af både kroppens anatomi og forbindelsen mellem musklernes og nervernes systemer. Han opdagede mange nye sygdomme, som var fuldstændig skelsættende på hans tid. Han udviklede et helt medicinsk katalog. Hans bøger var delvist standarden indtil det 19. århundrede i Europa. Han er tydeligvis en af de enestående tænkere, som hører til blandt den bedste tradition af folk, hvor han kommer fra. I dette tilfælde er der en vis debat, angående om han tilhører usbekerne, tilhører afghanerne eller tilhører iranerne. Det er ikke så vigtigt, fordi han var fra denne region. Måske var kun hans far født i Afghanistan og han selv i Usbekistan, men det er blot en detalje, der ikke er relevant i forhold til det argument, som

jeg fremsætter. Det jeg siger er, at en nation som Afghanistan, der nu er fuldstændig ødelagt efter 40 år med krig, hvor der er en overhængende fare for at miste millioner af mennesker, må have et synonym for den mest stolte og smukkeste tradition, hvor en søn af dette folk bidrog til universal viden. Fra den tilbagemelding, som vi har fået indtil videre fra mange mennesker i regionen, fra Yemen, fra Syrien, fra Pakistan, fra Iran, Afghanistan selv, er det en idé, som kan give denne bestræbelse et navn der inspirerer, og som giver et løfte om en bedre fremtid for hele det afghanske folk.

Så, vores forslag er, at vi mobiliserer vores kræfter omkring Operation Ibn Sina for at sige, at vi omgående har brug for at tage hånd om denne situation, ved at opbygge et moderne sundhedssystem, og at gøre dét til modellen for hvert eneste udviklingsland i verden. På den måde kan vi også begynde at give lande i den såkaldte udviklingssektor, der for det meste ikke ser særligt udviklede ud, at give dem en mission. Fordi en stor del af problemerne, som har ramt vores samfund, ligesom dette enorme tillidstab mellem folket og regeringerne, hvilket er et fremtrædende problem i USA og mange europæiske lande, som regeringernes opførsel i forbindelse med pandemien har bidraget til; det skal der hurtigt rettes op på. Og der er ingen bedre måde at rette op på det, end at give dem en fælles mission.

Dr. Elders, som I vil høre fra om et øjeblik, har skrevet dette brev for at tage hånd om dette spørgsmål, fordi på trods af videnskaben om virusset, så er der stadig et stort antal mennesker, der nægter at blive vaccineret. De har alle mulige forklaringer om, hvad vaccinationens formål er, hvilket er fuldstændig i modsætning til videnskaben om den. I Tyskland ser vi nu, at med de nye regler – den såkaldte G2-regel og andre sådanne regler – er der nu mange folk, som, måske også på grund af omikron-varianten, bliver vaccineret for første gang. Men der er stadig en del af befolkningen, som helt og

holdent tror på, at dette er en sammensværgelse for at dræbe dem, og jeg vil ikke engang gå igennem de forskellige argumenter. Dette blander en masse virkelighed og fortolkning sammen, som gør det helt forkert. Så derfor opfordrede Dr. Elders virologer rundt om i verden til at samarbejde for at påbegynde en uddannelseskampagne for at forklare nogle meget grundlæggende fakta til befolkningen, hvilket tydeligvis ikke blev gjort af regeringerne i tide. For eksempel, hvad er forskellen mellem en pandemi og en epidemi? Hvad er standardprocedurerne i tilfældet af en pandemi? Hvordan fungerer et virus? Alle disse spørgsmål, som de fleste mennesker ikke har en klar forståelse af. Bør vi have en obligatorisk vaccination eller ej? Dette er en stor debat i Tyskland lige nu, hvor tendensen fører i retningen af en obligatorisk vaccination. Er det den rigtige idé? Hvad er de etiske spørgsmål, der er involveret? Jeg tor, at det er meget vigtigt at inddrage befolkningen i en dialog, hvor idéen må være at genopbygge tilliden i befolkningen.

Så, jeg tror, at dette er en presserende nødvendighed. Jeg mener, at princippet som igen må stå i forreste række, hvilket jeg synes har meget at gøre med den hippokratiske ed, med lægelig ære, er, at menneskelivet må behandles som værende absolut enestående. Hvis man gerne vil diskutere det fra standpunktet af den religiøse tro, kan man sige at hvert menneskeliv bør betragtes som helligt. Det er helligt og unikt, fordi den menneskelige art er den eneste art i universet, der er blevet begavet med kreativ fornuft. Vi er den eneste art, der igen og igen kan opdage universets fundamentale love, hvilke, når de anvendes i videnskabelig og teknologisk fremskridt i produktionsprocessen, fører til en forøgelse i levestandarden, levetiden og en forbedring af livsbetingelserne. Det er det, som vi burde gøre for hele den menneskelige art. Så, jeg tror at dette menneskesyn bør være i denne diskussions centrum og ikke andre overvejelser – som profit eller andre idéer – som folk kunne have. Jeg ønsker at lade det være ved dette, med denne appel, at vi efter to år

bliver nødt til at lære fra det der er sket, og virkelig bliver seriøse med at opbygge et moderne sundhedssystem i hvert eneste land på denne planet.

At skabe en mulighed ud af katastrofen: Tilblivelsen af en katalysator for et nyt paradigme

(2. december (EIRNS) – Rusland og Kina er flankeret mod vest og øst af truslen for militærkonflikt gennem brændpunkterne, Ukraine og Taiwan. Varslingerne om et angiveligt forestående angreb på Ukraine fra Rusland, bruges af NATO's ledere som undskyldning til at presse på for at tropper og våben bliver stationeret i Ukraine. Præsident Putin har gjort det klart, at dette fuldstændigt ville overskride en rød linje for Rusland. Og udtalelsen tidligere i denne uge fra den forhenværende japanske premierminister, Shinze Abe, at Japan og USA ville forsvare Taiwan militært i tilfælde af en invasion fra det kinesiske fastland, blev mødt med yderst stærke fordømmelser fra Folkerepublikken Kina.

I tirsdags forklarede Putin truslen, som hans land står over for: »Den russiske Føderation har også visse bange anelser, hvad angår de storstilede militærøvelser, afholdt nær dets grænser, , herunder dem som ikke var planlagte, såsom de nylige øvelser i Sortehavet, hvor strategiske bombefly, der er kendt for at bære præcisions- og sågar atomvåben, fløj indenfor 20 km fra vores grænse.« Med NATO's udvidelse mod Rusland i løbet af de sidste 20 år, inklusive placeringen

af angivelige missilforsvarssystemer i Polen og Rumænien – udstyr som også er i stand til at affyre Tomahawk- og andre missiler – advarede Putin, at der er en absolut rød linje fra truslen af missiler fra Ukraine. »Jeg vil gentage det endnu engang, at spørgsmålet omhandler den mulige opstilling på Ukraines territorium af missilsystemer med en flyvetid på 7-10 minutter til Moskva, eller 5 minutter i tilfældet af hypersoniske systemer...«

»Så, hvad skal vi gøre? Vi ville blive nødt til at skabe lignende systemer, som kan bruges mod dem, der truer os... [V]i har afholdt succesfulde testninger, og tidligt næste år vil vi gøre et nyt sø-affyret, hypersonisk missil med en tophastighed på 9 mach klar til brug. Flyvetiden for dem, der udsteder ordrer, vil også være 5 minutter.«

»Hvorfor gør vi dette?« spurgte Putin. »Skabelsen af sådanne trusler er en rød linje for os.«

Udenrigsminister Sergej
Lavrov fortalte udenrigsministrenes OSCE-møde i Stockholm, at NATO's involvering i Ruslands umiddelbare nærområde (vigtigst af alt Ukraine) ville »have de mest alvorlige konsekvenser og vil tvinge [Moskva] til at svare igen«. Det væbnede konflikts monster er vendt tilbage indenfor Europas grænser.

Kinas viceudenrigsminister, Hua Chunying, påmindede Japan: »Gennem dets koloniale herredømme over Taiwan for et halvt århundrede siden, begik Japan talrige forbrydelser, for hvilket det bærer et alvorligt, historisk ansvar overfor det kinesiske folk. Ingen bør undervurdere det kinesiske folks stærke viljestyrke, beslutsomhed og de evner de har for at garantere nationens suverænitet og territoriale integritet. Dem, som vover at forfølge en gammel vej med militarisme og udfordre vores grundlag, vil være på kollisionskurs med det kinesiske folk!«

Og det er ikke blot krig! Det ideologiske foretagende, som søger at bruge truslen om en militær konfrontation for at destabilisere udvikling, og kontrollere væksten og suveræniteten af nationer, der er uafhængige af den angloamerikanske slimede skimmelsvamp, er den samme magt, der fremmer den åbenlyse malthusianske dagsorden bag Den store Nulstilling. En pandemi løber amok i det meste af verden uden vacciner til rådighed i tilstrækkelige mængder til at dække behovet og efterspørgslen i de mindre udviklede lande. Men i stedet for at løse dette problem, og udvikle en dybdegående sundhedsinfrastruktur, fortælles verden at den må mobilisere ti eller endog hundreder af billioner af dollars i investeringer for at forhindre relativt små forandringer i klimaet. Dette umenneskelige paradigme må erstattes omgående med et nyt paradigme for vækst og udvikling.

Selve den dødelige corona-pandemi skaber en mulighed. Ved at kaste lys over vores ekstreme mangel på beredskab, både imod nyfremkommende virusser og i form af sundhedsinfrastruktur samlet set, viser det behovet for et moderne, avanceret sundhedsvæsen for alle mennesker, som en motor for at skabe infrastrukturel, industriel og kulturel udvikling, samt uddannelse, i sin helhed.

Deltag med Schiller Instituttet denne lørdag i en diskussion om, hvordan den fulde udvikling af sundhedsinfrastruktur kan tjene som en motor for at feje den umenneskelige malthusianisme og geopolitik til side, og erstatte dem med en tilgang, der er i overensstemmelse med hvert individs værdighed.

Billede: chess-Pixabay, FelixMittermeier

Omikron krisen viser, hvorfor vi har brug for et verdenssundhedssystem, som opfordret af Schiller Instituttets stifter og international formand Helga Zepp-LaRouche

Nov. 28 (EIRNS)—None of the political leaders of the so-called “advanced” economies, has yet found the honesty to acknowledge the truth that the emergence of dramatically altered variants, like Omicron, confirms. The failure of these “economically advanced” nations to spread vaccines, modern health facilities and public health capacities as rapidly as possible throughout the underdeveloped countries, was humanly negligent, morally indifferent and deadly foolish. It invites the virus, circulating freely among the billions of unvaccinated, to create new forms and again threaten the entire world with death and economic destruction.

A few, like former British Prime, and currently WHO Ambassador for Global Health Financing Minister Gordon Brown, have stated this truth in clear terms since Nov. 26 when the “Omicron” variant of COVID was identified...

The sane worldwide collaboration of virologists to provide accurate and responsible public health advice to populations about the COVID pandemic, called for by former U.S. Surgeon General Joycelyn Elders for the Committee for the Coincidence

of Opposites, is really urgently needed now. (<https://schillerinstitute.com/blog/2021/11/23/open-letter-to-virologists-and-medical-experts-around-the-world-to-address-the-covid-19-pandemic/>) Being circulated by the Schiller Institute, Dr. Elders' statement says, "I am calling upon virologists and medical experts throughout the globe to undertake an international, coordinated and integrated educational campaign to establish a sane approach to deal with this and potentially future pandemics...."

Nov. 29 (EIRNS) – The World Health Organization met urgently today to issue a new technical brief for its 194 member states on the Omicron variant of the coronavirus, as the number of countries around the world with reported cases continued to grow. The WHO stated that it will still be two weeks or so until sufficient evidence is gathered to reach solid conclusions about Omicron, but as of now what can be said is that "there could be future surges of COVID-19, which could have severe consequences, depending on a number of factors including where surges may take place. The overall global risk related to the new VOC [variant of concern] Omicron is assessed as very high," the UN health agency said.

More bluntly, WHO Director General Tedros Adhanom Ghebreyesus told the meeting of members: "Omicron demonstrates just why the world needs a new accord on pandemics." Also addressing the meeting, Richard Hatchett, a scientist and CEO of the Coalition for Epidemic Preparedness Innovations (CEPI), a foundation that funds vaccine development, said that Omicron's emergence had fulfilled predictions that transmission of the virus in areas with low vaccination rates would speed its evolution. "The inequity that has characterized the global response has now come home to roost," he told the talks, noting that Botswana and South Africa had fully vaccinated less than a quarter of their populations.

Full vaccination of every nation's population is urgently necessary, but it is only one component of a planetary defense

against the current pandemic, and possible future ones, that must now be put in place in short order. That requires an international crash program to build modern health systems in every country, along with the full-set human and physical infrastructure needed to make that possible – from energy, to water, to food, to modern transport, to the education and training of skilled professionals. This is the core of the proposal first issued by Helga Zepp-LaRouche when the pandemic first emerged, and has since been taken up by the Committee for the Coincidence of Opposites and its co-founder, former U.S. Surgeon General Dr. Joycelyn Elders.

Over a dozen countries are now reporting Omicron cases, and three countries – Japan, Israel and Morocco – have shut down all international travel into their countries. The U.S. today joined most European nations in putting in place controversial prohibitions of air travel from Southern African nations. Omicron's existence was first reported less than a week ago, on Wednesday, Nov. 24.

Billede: Licens: CC0 1.0 Universal (CC0 1.0) Public Domain Dedication

---

Malthusiansk "videnskab" – imperiets forgiftning af fornuften

25. november (EIRNS) – En gruppe af russiske læger offentliggjorde i dag et åbent brev til en gruppe af »anti-vaxxere«, vaccinemodstandere, hvis videnskabelige kvalifikationer svarer til at lege doktor på TV, eller at blive hyldet som rockstjerner. Forfattet af overlægen

på Moskvas største hospital for behandling af COVID-19-patienter, står der skrevet: »Vi har en smule travlt i øjeblikket, og I kan nok gætte hvorfor. Men eftersom så mange folk læser og lytter til jer, vil vi finde tiden til at arrangere en rundtur i de 'røde zoner', intensivafdelinger og patologiske afdelinger for jer. Måske vil I, efter dette, forandre jeres syn og færre folk vil dø.«

Tidligere på ugen offentliggjorde Dr. Joycelyn Elders, den tidligere sundhedschef for USA's militær og medstifter, sammen med Helga Zepp-LaRouche, af Komitéen for modsætningers Sammenfald, et »åbent brev til virologer og eksperter indenfor lægevidenskaben rundt om i verden for at tage hånd om COVID-19-pandemien«. Dr. Elders går længere end de russiske lægers pinefulde appel for at overvinde »anti-vaxxernes« obskurantisme. Efter 20 måneder med den dræbende pandemi og over fem millioner dødsfald, har verden, skriver hun, »stadig ikke vedtaget en forenet uddannelses- og informationskampagne for at uddanne alle verdens befolkninger om, hvad der må gøres... I deres natur kan pandemier ikke overvindes lokalt eller regionalt, men må håndteres på globalt plan gennem globalt samarbejde og samvirke.«

Det står klart for enhver ærlig iagttager af den nuværende civilisatoriske krise, med omsiggribende hungersnød i flere dele af verden og en pandemi ude af kontrol, at sammenbruddet eller slet og ret manglen på moderne sundhedssystemer i størstedelen af verden, herunder USA og Europa, ignoreres, imens de royale og milliardærene ved Glasgows COP26-konference faldbyder en fejlagtig klimavidenskab for at fjerne opmærksomheden fra deres massemorderiske hensigter. Det burde være lige så åbenlyst, at skabelsen af en bevægelse mod vaccinering kommer fra de samme malthusianske arkitekter. Hvorfor raser så mange mennesker mod vacciner, imens de ignorerer det faktum, at de udviklede nationer har nægtet adgang til vacciner for størstedelen af de fattige lande i verden, med blot 5% af

afrikanere vaccineret indtil nu? Ligger de ikke i lige så stor grad under for en middelalderlig overtro, som de stakkels, sindsforvirrede unge, der er overbeviste om, at verden vil brænde op, hvis menneskeracens fremskridt ikke bremses omgående?

Spanien, det eneste land i Europa, der ikke oplever en fjerde eller femte runde af COVID-19 – og de eneste, som har ophævet alle restriktionerne, selv mens de fleste andre indfører nye nedlukninger – har succesfuldt vaccineret 96% af dem over 40 år, og 89% af dem over 12 år. Fortæller det os ikke noget?

Før 2. Verdenskrig udbredte briterne og deres amerikanske nikkedukker racehygiejne, pseudovidenskaben igangs at af Darwins efterfølger, Francis Galton, som var det en reel videnskab, der argumenterede for, at race bestemte graden af intelligens, og at de »lavere racer« i ny og næ må »udrenses« for at forhindre overbefolkning af dem med defekter. Finansieret af Rockefeller-stiftelsen, Averell Harrimans familie og andre med blått blod, blev Den tredje internationale kongres for Eugenik (Racehygiejne) afholdt i 1932 i Museet for Naturhistorie i New York City. Dr. Ernst Rudin, den tyske forsker for racehygiejne, blev enstemmigt valgt som præsident for Den internationale føderation af Eugenikorganisationer. Rudin begyndte derefter af lede Adolf Hitlers steriliseringsprogrammer og den nazistiske udryddelsespolitik.

Imens racehygiejne blev miskrediteret gennem Rudins og Hitlers politik, er den vanvittige idé om, at CO2 er farligt for menneskeheden og planeten, ikke mindre ondskabsfuld og langt mere dødelig. Ligeså er forsøgene på at forhindre brugen af vacciner, særligt det at nægte at stille dem til rådighed for hele menneskeracen, som en del af den presserende nødvendighed for at moderne sundhedsfaciliteter opbygges i hver eneste nation på Jorden. Du opfordres til at støtte og udbrede udtalelsen fra Dr. Elders, hvis link findes ovenfor.

Helga Zepp-LaRouches hovedtale ved Schiller Instituttets internationale videokonference den 13.-14. november: En frygtelig afslutning eller et nyt paradigme?

Jeg byder jer velkommen, og er meget glad for at tale til jer, uanset hvor i verden I ser denne konference. For vi er i et ekstremt afgørende øjeblik.

For at starte med en optimistisk mulighed, eller rettere sagt, lad os lave et tankeeksperiment. Det ville faktisk være ret nemt at løse næsten hvert af de mange problemer, vi står over for i dag, hvis flertallet af regeringerne i de europæiske nationer, og muligvis endog USA, ville sige: »OK, vi har kludret i det. Vi er nødt til at ændre vores måde at tænke på. Vi begik en masse fejl. Vi forsømte investeringer i grundlæggende infrastruktur. Vi førte en politik, der tilgodeså spekulation frem for realøkonomien. Vi tillader, at vores landmænd bliver ruineret i en tid med en sultkrise af bibelske dimensioner. Vi burde have vidst, at vi ikke kunne vinde krigen i Afghanistan, som blev til en ubetinget katastrofe. Vi gjorde intet for at overvinde fattigdommen i Afrika. Vi gjorde unødvendigt lande, der var venlige og åbne

over for os, som Rusland og Kina, til modstandere ved at lave geopolitiske provokationer. Vi ser ud til at være ude af stand til at få pandemien under kontrol, fordi vi ikke ønsker at standse privatiseringen af sundhedsvæsenet. Og vi bekymrer os kun om de rige lande har adgang til vacciner. Vi forsømte vores store humanistiske kulturer. Vi tillod vores befolkningers sind at blive forgiftet med en fuldstændig fordærvet underholdningsindustri. Vi tillod vores unge at fortvivle over den kommende verdens undergang ved at strømline medierne med pseudo-videnskabelig propaganda om klimaet.

»Fordi vi erkender, at vi er ved at køre hele systemet i sæk, ændrer vi os. Og vi slutter os til landene i Bælte- og Vejinitiativet, og arbejder sammen med Rusland, Kina og andre nationer for at løse alle disse problemer. Hvilket vi kan, for sammen er vi den kreative art«.

Det ville være rigtig nemt, men er det sandsynligt, at det sker? Desværre ikke, for indtil videre, på trods af den ene politiske fiasko efter den anden, har Vestens etableringer ikke vist nogen evne til at erkende og indrømme deres fejl og foretage de passende rettelser. Som en konsekvens er det mere sandsynligt, at hele det transatlantiske system er ved at gå i opløsning.

Kan du huske disse sætninger? »Vores republik tilhører i dag de ti mest magtfulde industrinationer i verden – til de omkring 24 lande med den højeste levestandard«. Manden, der sagde disse ord den 6. oktober 1989, var Erich Honecker [regeringschef i det tidligere Østtyskland]. Tolv dage senere var han ude af embedet, og 34 dage senere faldt Berlinmuren. På det tidspunkt advarede pave Johannes Paul II om, at man ikke skulle drage den konklusion efter det kommunistiske systems undergang, at det vestlige liberale system ville være moralsk overlegent. Og hvis nogen var i tvivl, burde man betragte udviklingslandenes forfærdelige tilstand.

I denne periode holdt jeg mange taler, hvor jeg advarede, at

hvis man ville begå den fejl at presse det neoliberale system oven på hele verden, ville det føre til et stadig mere dramatisk sammenbrud af hele systemet. Det er præcis, hvad der blev forsøgt, samt underforstået i Francis Fukuyamas eufemistiske omskrivning af histories afslutning, og tydeliggjort i idéen om en unipolær verden. Jeg tror, []det er præcis hvor vi er nu. Jeg tror, [] vi er på randen af [] et systemisk sammenbrud af det neoliberale system. Det vil tage en anden form end slutningen af []Østtyskland og Sovjetunionen. Men dette system er i færd med at ødelægge sig selv. Den eksistentielle trussel mod den vestlige verden kommer ikke fra planetens såkaldte autokratiske systemer og diktaturer, eller nogen udefrakommende fjende overhovedet. Men udelukkende fra den moralske dekadence, der var resultatet af det kulturelle paradigmeskifte, der startede i 1960'erne, som »clairvoyant« blev identificeret af Lyndon LaRouche på det tidspunkt. Og hvis langsigtede virkninger vi oplever i dag.

Medmindre der er en pludselig vending af dette paradigmeskifte, hvad man kalder den "regelbaserede orden", vil vi kastes ind i en mørk tidsalder med meget lignende karakteristika, som det 14. århundrede, eller endnu værre. Det vil føre til totalt kaos på planeten og verdenskrig.

I løbet af de sidste to uger ved COP26-arrangementet i Glasgow forsøgte man at formå verdens nationer til at sluge en politik for at reducere CO₂-udledninger, som, hvis den blev gennemført, ville føre til en befolkningsreduktion af milliarder af mennesker, og demontere industrinationerne til en præindustriel tilstand. Dette var heldigvis en fiasko, eftersom Rusland, Kina og flere udviklingslande åbenbart har erkendt dette slængs onde hensigter og kun sendte delegationer på lavere niveau. De forfægtede helt andre prioriteter, såsom retten til udvikling for deres lande, eller energisikkerhed. Men det er også bemærkelsesværdigt, at arrangørerne ikke en eneste gang rejste en diskussion om den allerede eksisterende katastrofale hungersnød i mange lande, eller et sammenbrud af

sundhedssystemet, eller flygtningekrisen. Vis venligst videoen nu. [videoen af Extinction Rebellions aktioner]

Disse stakkels vildledte unge, vildledt af et finansielt oligarki, er tydeligvis ikke i den virkelige verden. Ingen bekymring for virkeligheden med massesult i udviklingslandene, for civilisationens sammenbrud. Efter flere år med apokalyptiske skræmmescenarier om, at planeten vil koge over (Obamas udtryk), eller at vi kun har 12 år tilbage (det var FridaysForFuture og mange andre), eller kun 18 måneder (som udtrykt af prins Charles for 18 måneder siden), har en massepsykologisk effekt forårsaget frygtelige virkninger. Ifølge det britiske lægetidsskrift [The Lancet] har høje niveauer af øko-angst, især blandt børn og unge, ført til en dramatisk stigning i depressioner, lavt humør, ekstrem psykisk stress og selvmord. Ifølge *The Lancet* viste en undersøgelse blandt 10.000 unge i alderen 16-25 år i 10 lande, at 84% er bekymrede for global opvarmning, 59% er ekstremt bekymrede, og 40% ønsker ikke at få børn. Le Figaro, der rapporterede om dette, tilføjede: »Hver nyfødt mindre ville redde os fra at udlede 58 tons CO₂ om året. Det er 50 rundrejser fra Paris til New York«.

Sammenlign denne pøbel, vist i videoen og styret af det finansielle oligarki, med virkeligheden om massesult rundt om i verden. Den 8. november fremsatte Verdensfødevareprogram (World Food Program) en nøderklæring om, at 45 millioner mennesker er på randen af sult verden over. Især i Haiti, Etiopien, Somalia, Kenya, Burundi, Yemen, Syrien, og Afghanistan. Dette tal stiger eksponentielt på grund af stigningen i priserne på brændstof, mad og gødning. Verdensfødevareprogramets direktør, David Beasley, har lige været i Kabul, hvor han sagde, at Afghanistan står over for den værste humanitære krise på planeten. 95% af befolkningen er i fare for at sulte i de næste seks måneder, og der vil være Helvede på Jorden.

Hvad er Vestens reaktion? Efter 20 års krig var USA's

omkostninger 2 billioner dollars, men man skal også tilføje andre NATO-landes omkostninger. Krigen efterlod landet fuldstændig ødelagt. Vesten tilbageholder nu 9 milliarder \$ af det amerikanske finansministerium, 430 millioner \$ af Commerzbank [Tyskland], lignende beløb fra Bundesbank, Den internationale Betalingsbank (Bank for International Settlements), og så videre. Deres argument er, at medmindre Taleban opfylder visse betingelser, vil pengene ikke blive afleveret.

Hvad tror man, der vil ske, når mere end 30 millioner mennesker i Afghanistan er ved at sulte og fryse ihjel denne vinter? Hvor mange millioner vil forsøge at komme til Europa? Ifølge FN's Flygtningeorganisation (International Organization on Migration) var der 281 millioner flygtninge i verden allerede ved udgangen af 2020, samt omkring 55 millioner fordrevne flygtninge inden for deres egne lande. Det betyder 336 millioner flygtninge, og med et amerikansk befolkningstal på 329,5 millioner, er det 6 millioner flere mennesker end hele USA's befolkning. Og dette sker under en pandemi, som stadig er fuldstændig ude af kontrol.

Nu er der en enorm krise ved grænsen mellem Hviderusland og Polen, med flere tusinde flygtninge, som hverken har mad, vand eller husly i frostgrader. Hvad har den polske regering gjort? Den sendte 15.000 polske soldater til området; den har rejst pigtrådshegn. De beskylder sammen med EU Lukasjenko for at være en diktator, fordi han bevidst skulle have sendt disse mennesker på vej mod Polen, som hybrid krigsførelse. NATO's generalsekretær, Stoltenberg, er allerede involveret og kommer med udtalelser. Der er opfordringer til NATO om at støtte Polen. Beskyldninger om at disse flygtninge sendes bevidst, er fuldstændig svigagtige. De er flygtninge, der kommer fra Irak, Syrien, Congo, Cameroun og andre steder. Det er ikke Lukasjenkos skyld, at de er der; men fordi USA og andre lande førte en krig mod Irak i 2003 baseret på løgne, som aldrig rigtig er stoppet siden. De indførte de såkaldte Cæsar-

sanktioner mod Syrien for at forårsage et regimeskifte mod Assad-regeringen ved at sulte befolkningen ihjel, så de forhåbentlig ville rejse sig. Ifølge den katolske kardinal Zenari fra Syrien har dette kastet over 90% af befolkningen ud i fødevareusikkerhed og ekstrem fattigdom.

Dmitri Polyanskij, Chargé d'Affaires ved den russiske FN-mission, som har talt ved vores Schiller-konferencer gentagne gange, rapporterer, at flygtninge i mange tilfælde er blevet tævet ved den polske grænse, drevet tilbage til Hvideruslands territorium, og at dette er en total skændsel. En overtrædelse af alle internationale konventioner. Det er åbenlyst, at disse er de vestlige værdier i den regelbaserede orden, som er blevet citerede så mange gange.

I midten af denne krise har Tysklands præsident, Steinmeier, intet bedre at gøre, end at modtage Hvideruslands oppositionsleder, Tikhanovskaya, der fik 10% [af stemmerne] i det sidste valg, men som er blevet erklæret som vinderen af EU. Den tyske udenrigsminister, Maas, og EU opfordrer til flere sanktioner og de mødes i morgen for sandsynligvis at beslutte dette. Lykashenko har sagt, at han ikke vil acceptere dette og vil måske afskære den energiforsyning, som går gennem Hviderusland. Der er en stor debat i EU lige nu, angående spørgsmålet om de burde finansiere opførelsen af et befæstet ydre hegn rundt om EU. Så, vi er tilbage ved dystopien i Jean-Christophe Rufins bog fra 1991 med titlen: *»Imperiet og de nye Barbarer«*, som diskuterer idéen om at bygge en ny grænse rundt om Europa, hvor igennem Sydvestasien og Afrika [lydtab] ... fejlslagne stater med et par enkelte flygtningelejre, finansieret af EU, rundt omkring, som Pave Frans allerede har sammenlignet med koncentrationslejre, og hvor Frontex er involveret i operationer, som holder folk tilbage, hvor de tydeligvis ikke har taget i betragtning at mange flygtninge dør – drukner eller dør på andre måder. Så, man må gøre sig det fuldstændig klart: Hvis man får et hyperinflationært sammenbrud af systemet, ligesom

det i Weimarrepublikken i Tyskland i 1923, men denne gang ikke i ét land, men i alle lande, hvor der ikke er nogen pengekontrol; og hvis de gennemfører planerne, som blev diskuteret i Glasgow om Den store Nulstilling, da vil man få migrationer af folk, som vi ser det i stigende grad, der forsøger at komme fra Syd- og Mellemamerika op til USA, og fra Mellemøsten og Afrika op til Europa, ikke blot som migranter, men folkevandringer – migrationer af hele befolkninger, ligesom i oldtiden.

Angående den større strategiske situation mellem stormagterne – i forsøget på at vurdere de forvirrende, modstridende udtalelser, som kommer fra Biden-administrationen i forhold til USA's relationer med Kina og Rusland, den ene dag lovende, den næste dag modbevist af provokative handlinger fra USA's side omkring Taiwan eller Ukraine eller Sortehavet – bør man ikke glemme bemærkningerne fra kommandøren for USA's strategiske kommando, admiral Charles Richard, som allerede tilbage i februar dette år skrev følgende i magasinet *Proceedings of the Naval Institute* (Procedurer for Flådeinstituttet): »Der er en reel mulighed for, at en regional krise med Rusland eller Kina hurtigt kunne eskalere til en konflikt, som involverer atomvåben, hvis de anså tabet i konventionel krigsførelse ville true regimet eller staten. Som konsekvens må USA's militær forandre deres grundlæggende antagelse fra, at brug af atomvåben ikke er muligt, til, at brug af atomvåben er en meget reel mulighed.« Denne udtalelse er værd at notere sig. Hvor sandsynligt er det, at Rusland eller Kina ville tabe i tilfældet af én af de to største muligheder for en regional krise, hvis konventionelle militære aktioner blev til virkelighed? Angående konventionelle angreb mod Rusland, ville det være klogt af admiral Richard at læse Leo Tolstojs *Krig og Fred* om Napoleonskrigene, understøttet af de strategiske studier fra Friedrich Schillers svoger, Ludwig von Wolzogen, som havde udarbejdet planen for de preussiske reformatorer og den russiske tsar for at

lokke Napoleon ind på Ruslands enorme territorier, hvor han ville gå til grunde ved at strække sig for meget ud, logistisk og materielt. Da den napoleonske krigskampagne var slut, var Napoleons hær banket ned til blot et par få, sølle grupper af folk, som knapt nok klarede det tilbage til Vesten. Og det er velkendt, at arkitekten til 2. Verdenskrig intet havde lært af det [lydtab]. Den store Fædrelandskrig er stadig ganske levende i sindene på den russiske befolkning. Så, USA's og NATO's styrker har bestemt studeret, hvordan en konventionel krig mod Rusland ser ud, og det er overhovedet ikke nogen mulighed.

For nyligt, efter at nogle meget vildledende signaler kom fra USA om deres støtte til mulig taiwansk uafhængighed, som nåede sit højdepunkt med præsident Bidens såkaldte »fadæse« – at USA ville forsvare Taiwan i tilfældet af en invasion fra fastlandet – var de kinesiske medier fyldt med artikler, som udtrykte tillid til, at PLA [Folkets Befrielseshær] ville vinde enhver konventionel krig med lethed. Rigtignok, hvordan ville nogen konventionel styrke kunne vinde mod en højt motiveret befolkning på 1,4 milliarder mennesker, som er fast besluttet på, aldrig at lade Ydmygelsens Århundrede, hvor fremmede magter invaderede deres land og overtog territorier, gentage sig. Særligt hvis den logistiske understøttelse af den anden side befinder sig 11.000 km væk.

Daniel Ellsberg, i anledning af 50-årsdagen for offentliggørelsen af Pentagon-papirerne tidligere i år, henviste til et forslag fra John Foster Dulles om at starte en atomar udveksling med Rusland og Kina i Taiwanstrædet, selv på bekostning af Taiwans tilintetgørelse, blot for at bevare den amerikanske strategiske position. Han citerede et delvist frigivet studie fra RAND Corporation fra 1958 med titlen »Krisen i Taiwanstrædet i 1958: En dokumenteret historie«; et skrift, der burde anbefales som læsemateriale for vores nulevende borgere, der endnu

engang som søvngængere risikerer at påbegynde en verdenskrig. Ellsberg henledte til muligheden for, at en lignende diskussion finder sted i dag og henviste til citatet nævnt tidligere. Dernæst udtrykte han sine bekymringer over, at uden disse diskussioners offentlighedsproces i tide, vil civilisationen ikke overleve atomvåbnenes æra. Admiral Richard har før nævnt, at alt imens der er små tegn på en forbedring i forholdene mellem USA og Rusland og Kina, såsom topmødet mellem Biden og Putin, de strategiske samtaler i Genève eller NATO's generalsekretær Jens Stoltenbergs udtalelser om at Kina ikke er fjenden, tager det normalvis kun en dag eller lignende indtil koldt vand er hældt på det håb, gennem en eller anden provokerende handling omkring Taiwan, Ukraine eller den nuværende indsats af rekognosceringsfly og amerikanske krigsskibe i Sortehavet, hvilket talsmanden for det russiske forsvarsministerium, generalmajor Igor Konashenkov, advarede om, og sagde at Rusland betragter det som et studie af det forventede krigsområde i tilfælde af, at Ukraine forbereder sig på at løse konflikten i sin sydøstlige del med magt.

Nogle gange er disse aktioner dybt provokerende og farlige for den regionale sikkerhed og den strategiske stabilitet. Men andre gange er de også latterlige, som da vores ukuelige forsvarsminister, Annegret Kramp-Karrenbauer, sendte en fregat til det Indiske Ocean og Stillehavet for at vise fanen. Måske håber hun – og Vesten sammen med hende – at de vil vinde ved at få det kinesiske folk til at grine sig selv ihjel.

Men det alvorlige spørgsmål er: Kan en krig mellem stormagterne undgås? Den egentlige grund til alle disse spændinger er Kinas opstigning. En opstigning som ikke kan stoppes, fordi Kina, i de sidste 40 år, grundlæggende set har truffet de rigtige økonomiske beslutninger. At hjælpe 850 millioner af sine egne borgere ud af

fattigdom, dernæst, gennem Bælte- og Vejinitiativet, at tilbyde den kinesiske model til udviklingslandene, som for første gang har en mulighed for at overvinde underudviklingen efterladt af kolonimagterne, som blev videreført af Den internationale Valutafond, Verdensbanken og det neoliberale finanssystem.

Eftersom fattigdom og sult, uden tvivl, er blandt de værste overtrædelser af menneskerettighederne, har Kina gjort mere for at beskytte menneskets rettigheder end noget andet land på planeten. Men det er præcis den »forbrydelse«, som det vestlige finansoligarki er så misfornøjet over. Hvis man læser Klaus Schwabs seneste bog, *Stakeholder Capitalism*, lægger han det hele på bordet. Det er kampen mod fattigdom og ønsket om at føre et bedre liv, som »ødelægger planeten«. Og derfor er det afhjælpningen af fattigdom, der må stoppes, hvis man ønsker at redde planeten. Eftersom Kina er hovedmotoren for dette, så er Kina – ifølge denne logik – fjenden, som skal indskrænkes. Og der bliver nødt til at være et regimeskifte i Kinas kommunistiske Parti, ligesom i artiklen om »Det længere telegram« fra Det atlantiske Råds hjemmeside i januar måned. Så, det stemples som et diktatur, et autokratisk regime osv.

Men faktum er, at Kina, med en befolkning på 1,4 milliarder mennesker, indtil nu kun har haft 4.600 dødsfald fra COVID-19, sammenlignet med 760.000 dødsfald i USA, som har en befolkning på 329,5 millioner mennesker, og Tyskland med 97.300 dødsfald og 83,24 millioner mennesker. I denne forstand er denne verdens Klaus Schwab'er de værste overtrædere af menneskerettigheder af alle, og det er det pæneste man kan sige om dem.

Så, frem for at blive hevet ind i en konflikt med Rusland og Kina, som kun kan føre til tilintetgørelsen af alle, så burde vi vende tilbage til listen af fejltagelser, nævnt i begyndelsen, og rette op på dem. I betragtning af krisens størrelse, må dette begynde med et nød- og hasteprogram for at

redde Afghanistan og Haiti med en todelt tilgang. Et omgående og dybdegående humanitært program – fødevarer, medicin, brændstof, energi, krisecentre. Til dette formål må alle det afghanske folks penge blive frigivet, og donorlande, både i tilfældet af Afghanistan og Haiti, må omgående genoptage støtten af tilstrækkelig nødhjælp. Der må være fuld, international støtte for integrationen af Afghanistan i Bælte- og Vejinitiativet, samt et reelt genopbygningsprogram for Haiti. Alle nabolande til Afghanistan – de centralasiatiske republikker, Pakistan, Iran, Indien, Rusland og Kina – har en grundlæggende interesse i at redde og stabilisere Afghanistan. USA og NATO-landene, som har ført krigen i 20 år og efterladt landet i en katastrofal tilstand, er moralsk forpligtede til at bidrage, både med øjeblikkelig støtte, såvel som den økonomiske genopbygning af landet...

Det burde være åbenlyst, som Lyndon LaRouche på insisterede allerede i 1973 med sin Arbejdsgruppe mod et biologisk Holocaust, at denne og andre pandemier, der allerede kan anes i horisonten, kun kan komme under kontrol, hvis den skrækkelige underudvikling i store dele af verden overvindes for altid. Dette må realiseres nu ved at begynde med skabelsen af et moderne sundhedsvæsen i hver eneste nation med Afghanistan og Haiti som højeste prioritet, men naturligvis også Yemen, Syrien og alle de andre lande i forfærdelig nød. Med hensyn til Afghanistan burde vi kalde det Operation ibn Sina; ibn Sina, eller Avicenna som han kaldes i Vesten, fordi denne fremragende person repræsenterer en tradition forbundet med den største stolthed i dette land.

Der er forskellige historiske kilder, der debatterer om det blot var faderen, Abdullah, som blev født i Balkh, eller også ibn Sina. Balkh, som befinder sig i Afghanistan, og andre steder med samme navn i Usbekistan eller Persien (Iran). Det er ikke vigtigt. Han er en søn af Baktria-området, hvad man plejede at kalde De Tusinde Byers Land på den gamle græske

civilisations tid. Ibn Sina, som blev født i 980 e.Kr. og døde i 1037, opfattes af alle som faderen for moderne lægekunst. Han var også en filosof, en geolog og en astronom. Han studerede jordskælv og skydannelser. Han udviklede metoder indenfor kemi, såsom at lave svovl. Han var også en dygtig poet og skrev dramaer. Men særligt indenfor lægevidenskaben lavede han absolut revolutionære gennembrud. For eksempel fastslog han de forskellige organers funktion, pulsen, forbindelsen mellem nerverne og musklernes bevægelser. Han opdagede meningitis, brystkræft, gulsot og blæresten. Han lavede et helt katalog med medicin. Han var den første til at udvikle psykoterapi. Han skrev et kompendium om sjælen; en afhandling om, hvordan sjælen kan helbredes; helbredelsen af tvivl og fortvivlelse. Han skrev mere end 200 bøger, måske sågar det dobbelte. Hans Kanon om Medicin var standarden indenfor lægevidenskaben i Europa indtil det 17., og i nogle tilfælde sågar det 19., århundrede. Ibn Sina videreudviklede også det omfattende, metafysiske begreb i traditionen fra Platon, al-Farabi og al-Kindi. Han udviklede det yderst vigtige begreb om den nødvendige eksistens, wājib al-wujūd, hvilket er arabisk for Gud. Alle de andre eksistenser eksisterer kun, ifølge dette begreb om den nødvendige eksistens, fordi Gud gør dem mulige. Denne idé fra Ibn Sina havde indflydelse på mange tænkere i alle mulige forskellige religioner. Han var også højt respekteret af, blandt mange andre, Dante, som nævnte ham i *Convivio* og *Den guddommelige Komædie*, såvel som Nikolaus Cusanus, og i flere tekster, såsom sit forsvar af sin *De Docta Ignorantia* mod professor Wenck og sine kritikpunkter. Kues skriver: »Før Avicenna, gjorde den guddommelige Platon i sin *Parmenides-dialog* et meget nøje forsøg på at åbne vejen til Gud, fordi hvert billede, som billede, ikke kan nå sit ideals sandhed«.

Så, Afghanistan har hårdt brug for moderne hospitaler, der kunne blive bygget på to uger, som kineserne har bevist det i Wuhan. De har brug for moderne, uddannede læger. Mange afghanske læger er lige nu i Europa eller USA. De har brug for

uddannede sygeplejersker. Og hvilket bedre navn kunne gives til disse bestræbelser end ibn Sina for at mindes traditionen af en af de største tænkere i universalhistorien? Avicenna er samtidig forbindelsen mellem alle de europæiske og islamiske nationers humanistiske tradition, på grund af alle idéerne fra det gamle Grækenlands filosofi, hvilket han igen havde stor indflydelse på. Og han prægede samtidig talrige tænkere i mange lande.

Så, lad os bestræbe os på at få den støtte og de styrker samlet internationalt for at opbygge et moderne sundhedsvæsen på hastebasis i hans navn. Ved fast at beslutte os for dette, kan vi i Vesten måske også genvinde vores integritet og moralske værdighed, som kræves, for at undslippe denne krise. Lad os huske alle de store tænkere og filosoffer fra vores traditioner for i fællesskab at tilslutte os denne indsats.

Operation ibn Sina må også blive til et krystalfrø for samarbejde mellem Rusland, Kina, USA og de europæiske nationer i forsøget på at redde Afghanistan. Hvis vi kan overvinde den geopolitiske tankegang med denne fælles mission, kan dette blive til en af de hårdt tiltrængte, tillidsstyrkende skridt i at skabe en ny model for internationale relationer på det strategiske plan. At kunne konfrontere og løse alle problemerne af bibelske dimensioner, som David Beasley fra Verdens Fødevarerprogram kaldte dem – verdens hungersnød, pandemien og milliarder af menneskers underudvikling. Samarbejdet med Bælte- og Vej-Initiativet er den eneste praktiske ramme, som allerede er tilgængelig, hvad løsninger angår. Så, frem for at foreslå den opblæste Global Gateway, som Ursula von der Leyen har til hensigt at offentliggøre i de kommende dage i løbet af hendes besøg i Washington, hvilket den tyske avis Handelsblatt karakteriserer som »langt under forventningerne uden at nævne konkrete projekter eller prioriteter« og som en »tabt mulighed«, så må de europæiske nationer og USA tage imod et samarbejde for gensidig vinding i et fælles samfund med en fælles fremtid, som præsident Xi

Jinping har snakket om.

Lad mig nævne et sidste punkt. For at overvinde denne mangfoldige krise, der er uden sidestykke, har vi ikke blot brug for et fuldstændigt nyt paradigme i internationale relationer, et fordomsfrit studie i hvad Kina gør rigtigt økonomisk set, og hvorfor Vesten har været ude af stand til, eller manglet viljen til, at udvikle de såkaldte udviklingslande. Der må frem for alt andet være en seriøs undersøgelse af grunden til, at det var muligt for min afdøde mand Lyndon LaRouche at forudse alle aspekterne af den nuværende krise, som han indsigtfuldt førte tilbage til det kulturelle paradigmeskifte fra 1964-72, hvor New Age-modkulturen blev bragt i spil, og hvorom han advarede i utallige artikler. Blandt disse, en fra 1998, »Hvordan man bør tænke i krisetider«, hvor han siger, at medmindre dette paradigme vendes rundt, vil det true eksistensen af den globale civilisation. I disse artikler identificerede han introduktionen af forskellige former for kulturrelativisme – T-grupperne og Regnbuekoalitionen – som opdelingen af alle fra alle gennem hver eneste mulige forskel mellem etnisk herkomst, køn osv., som værende princippet om, at alt er tilladt, hvilket ville ødelægge samfundet indefra. Tænk på det videoklip, som vi så i begyndelsen af mine bemærkninger, af den dionysiske folkemængde, der i sandhed kunne skabe en mistanke om, at nogle fra det ydre rum har overtaget disse unges sind, der muligvis stadig har den menneskelige fremtoning, men vis hjerner tydeligvis ikke er af denne art.

Det er derfor en udfordring for alle seriøse videnskabsfolk rundt om i verden at undersøge, hvorfor Lyndon LaRouche var så fuldstændig præcis i forudsigelsen af timingen og karakteren af den nuværende, verdensomspændende, finansielle, monetære og økonomiske sammenbrudskrise, samt hans fysisk økonomiske metode, hvis vi ønsker at udvikle vores planet til at være beboelig for alle mennesker, også for dem der lever i fremtiden. I denne ånd, lad os agere med den antagelse, at vi

er den enestående, kreative art i universet, at vi ikke blot er jordboere, men potentielt set en udødelig art i universet. Mange tak.

Dennis Speed (ordstyrer): Mange tak skal du have, Helga. Hvis nogen lige er begyndt at deltage, vil vi byde jer velkommen til formiddagens første panel af det internationale Schiller Instituts konference, »Alle menneskeheds moralske ressourcer skal samles: Menneskeheden må være den udødelige art!«. Vi inviterer jer alle til at blive en del af Schiller Instituttet; vi siger jo, at det er meningen at alle menneskeheds moralske ressourcer skal samles. Det indebærer dig, og vi vil gerne starte med dig. Så, vi håber at du vil blive medlem. Man kan gøre dette ved at følge linket, som vises på skærmen. Vi byder dig velkommen blandt os.

De olympiske guders svanesang i Glasgow

1. november (EIRNS) – »Det er ét minut efter midnat«, advarer Boris Johnson og tilføjer, at vi må »overgive kul til historien«. »Den eksistentielle trussel mod menneskets eksistens, som vi kender den,« om ekkoet fra Joe Biden. »Hvad vi behøver, er en vidtspændende omdannelse af måden vi lever, arbejder og driver forretning på«, klynkede den afmægtige kansler, Angela Merkel. FN's generalsekretær, Antonio Guterres, beskyldte landene for at »behandle naturen som et toilet«, imens han advarede om en truende »klimakatastrofe«.

Führeren for de hekse og trolde forsamlet i Glasgow – ledestjernen for disse såkaldte olympiske guder – er ingen anden end tronfølgeren til det britiske imperium, Charles,

prins af Wales, hertug af Cornwall og hertug af Rothesay. »Vores anstrengelser må ikke være en række af uafhængige initiativer, som kører parallelt« proklamerede den malthusianske prins i sin tale i dag. »Størrelsen og omfanget af truslen som vi står over for, kræver en global, systematisk løsning baseret på at omdanne vores nuværende fossil-baserede økonomi radikalt til én, som i sandhed er vedvarende og bæredygtig«.

Men hvem lytter? En anden englænder, Percy Bysshe Shelley, som elskede menneskeheden frem for ønsket om at »udrense bestanden«, skrev engang om en tidligere udgave af sådanne olympiske fremtoninger.

En rejsende fortæller digteren, at han i ørkenen har set et par gigantiske fødder af sten. Ved siden af fødderne ligger de splintrede rester af et ansigt – stadig med et udtryk så hårdt som den sten, det er hugget ud af. Piedestalen bærer inskriptionen: Mit navn er Ozymandias, kongernes konge: Betragt mine værker, I mægtige, og fortvivl! Det gør man så. Og ser intet! Så langt øjet rækker, er der bare sand. Det hele er væk. – Tilbage ved udgangspunktet | Information

(Et link til det oprindelige digt: Ozymandias by Percy Bysshe Shelley | Poetry Foundation)

COP26 – nu kendt som FLOP26 – skulle have været det sidste søm i det industrielle samfunds kiste, afslutningen på menneskets fremskridt, en tilbagevenden til en primitiv tilværelse, hvor vinden og solen ville skænke nok energi til de færre end en milliard personer som overlevede. Romklubbens utopi, »Grænser for Vækst«, skulle være blevet »lovens faste hånd« pålagt de »laverestående racer«.

Men Lyndon LaRouches tilbagevisning af Romklubben – hans bog fra 1983, *There Are No Limits To Growth (Der er ingen grænser for Vækst)* – er nu som en ånd, en usynlig, optimistisk kraft som vækker nationer og folk rundt om i verden. Størstedelen af

den menneskelige befolkning, hvis regeringer bekymrer sig mere om deres borgeres ve og vel end om Casino Mondial, kendt som det vestlige banksystem, har besluttet, at de kongelige og milliardærene, som styrer Den store Nulstilling, Den Grønne New Deal, ikke har større, reel magt end Ozymandias:

· Kinas premierminister, Li Keqiang, den 12. oktober: »Energisikkerhed bør være præmissen, hvorpå et moderne energisystem opbygges, og selvforsyningskapaciteten for energi bør udvides... I betragtning af kuls væsentlige rolle i landets energi- og ressourcebidrag er det vigtigt at optimere planerne for kulproduktionens kapaciteter, at bygge avancerede kulkraftværker som passende i overensstemmelse med udviklingsbehov, og fortsætte med at udfase forældede kulkraftværker på en ordentlig måde. Indenlandsk udvinding af olie og gas vil blive intensiveret.«

· Ugandas præsident Yoweri Museveni, som grundlæggende set talte for Afrika i lederen i *Wall Street Journal* den 24. oktober, under overskriften »Sol og vind påtvinger fattigdom i Afrika«, skrev: »Afrika kan ikke ofre sin fremtidige velstand for vestlige klimamål. Kontinentet bør afbalancere sin energisammensætning, ikke styrte frem mod bæredygtighed – selv om det nok vil støde nogle af dem samlet ved næste uges globale klimakonference i Glasgow.«

Med undtagelse af premierminister Narendra Modi fra Indien, vil ingen af lederne fra BRICS-nationerne deltage i Glasgow-gallaen, som prins Charles beskrev som »sidste-chance-saloonen«. (Ironisk nok definerer Collins-ordbogen, som udgives i Glasgow og bruges i størstedelen af Storbritanniens skoler, »sidste-chance-saloonen« som »et sted, der besøges af usmagelige og foragtelige mennesker«.)

Men premierminister Modis tilstedeværelse bringer ingen lettelse til de fejlslagne olympiske guder i Glasgow. Han insisterer, som nærmest hver eneste leder i udviklingssektoren, på at de udviklede lande lever op til

deres løfte (ignoreret indtil videre) om at betale 100 milliarder dollars årligt for at betale for »overgangen« væk fra fossile brændstoffer. Dog insisterede Modi på, at pengene ikke bruges på »afhjælpning« for at sænke CO2-udledningerne, men på »tilpasning« for at modvirke skaden angiveligt forårsaget af global opvarmning. Han beskrev fremhævelsen af afhjælpning en »uretfærdighed overfor udviklingslandene, som er hårdt ramte«, og foreslog i stedet at pengene bliver brugt på at muliggøre »rent drikkevand til alle« og indbød alle lande til at deltage i »Koalitionen for katastrofesikker Infrastruktur«.

Men faren er stadig enorm. Bankmændene, som styrer den Grønne New Deal, har ganske enkelt hævdet deres magt over regeringer i bestemmelsen af økonomisk politik verden over, ved at afskære kreditter til fossile brændstoffer og de industrielle- og landbrugssektorer, som de mener har et for stort »CO2-aftryk«. Mark Carney, den tidligere bankdirektør for Bank of England og FN's Særlige repræsentant angående Klimahandling og -Finansiering, vil tale ved FLOP26 på onsdag den 3. november, om hvordan det globale bankimperium kan diktere afindustrialisering og befolkningsreduktion i verden.

Som Lyndon LaRouche ofte sagde (og som Vladimir Putin gentog sidste uge i en tale i Sochi): Det kan godt være at de såkaldte guder på Olympen udskriger deres krav til menneskeheden under dem, men de er ude af stand til at erkende, at bjerget smuldrer under deres fødder. De er farlige, men ekstremt sårbare over for en oplyst befolkning, som tilslutter sig en International anti-malthusiansk Alliance. Deltag i Schiller Instituttets konference den 13.-14. november for at føje din stemme til denne Alliance.

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/202111_13-14_conference

---

CLINTEL og Schiller Instituttet – Et opråb til opvågning: Faren for menneskeheden er ikke klimaet, men tolerancen af en lumsk politik, som bruger klimaspørgsmålet til at ødelægge os!

Det efterfølgende er en fælles erklæring af Helga Zepp-LaRouche, stifteren af Schiller Instituttet, og Guus Berkhout, emeritus professor i geofysik, initiativtager og medstifter af CLINTEL (Climate Intelligence)

Skriv gerne under her.

Vi oplever bitre debatter om næsten alt mellem himmel og jord: grøn energi, pandemiltag, politiske ideologier, skattepolitik, flygtningekrisen, stigende huslejepriser, udhuling af grundlæggende rettigheder, pensionsopsparinger, regeringsbureaukrati, generationsspringet, kvinders rettigheder, osv. Men hvad vi ikke får øje på, er det store billede: navnlig, at vi i Vesten er styret af et stadigt mere magtfuldt politisk etablissement, som er i færd med at ødelægge alt vi har opbygget siden 2. Verdenskrig!

Alle symptomerne for et system i sammenbrud findes lige foran vores øjne, hvis vi gider se dem: et økonomisk system hvor ligevægten mellem udgifter og indtjening er fuldstændig ude af balance; en stadig stigende hyperinflation som fortærer vores indkomst; et godt sundhedsvæsen som kun de rige har råd til; et uddannelsessystem som hverken lærer fortræffelighed eller moralske værdier; en »woke«-kultur ude af kontrol som vender folk imod hinanden; en katastrofal geopolitisk konfrontationspolitik mod angivelige rivaler – og listen kunne fortsætte!

Alle disse udtryk for krisen har et fælles ophav: Vi i Vesten lever under finansoligarkiets jerngreb, som betragter det almene vel som ikke-eksisterende, og hvis eneste interesse er at maksimere sine egne privilegier. Et oligarki, som kræver »endeløse krige« for at skabe indkomst for dets militær-industrielle kompleks, og fremmer produktionen og fordelingen af åndsfortærende stoffer, både ulovlige og lovlige, den sidste fordi finanssystemet ville havde kollapset for længe siden uden indskuddet af hvidvaskede narkotikapenge. Og i betragtning af at dette system nu er håbløst bankerot, skal hele det økonomiske og finansielle system nu omdannes til såkaldte grønne teknologier i ét endeligt stort kup – Den store Nulstilling. Under påskuddet af klimabeskyttelse er mottoet for denne omstilling »at flytte billionerne«. Og det sker allerede nu!

Politikken for EU's Green Deal og USA's Green New Deal indebærer, at banker begrænser deres lån til investeringer i grønne teknologier, og begyndte for længe siden at underkaste selskaber et stadigt mere kvælende system af krav, såsom taksonomi, Forsyningskæde-loven (Supply Chain law), osv. På samme tid er der en metode bag de høje energipriser: at presse priserne op over smertegrænsen, pengemæssigt set, har til hensigt at manipulere befolkningen til at lære, hvordan man skal vende sig til mindre kødforbrug, varme, anstændige boliger, rejser, osv. Dette går

hånd i hånd med et menneskesyn, som betragter hvert eneste menneske som en parasit, der forurener naturen. Selvom vi ved, at CO2 er essentielt for alt liv på Jorden, trompeterer den grønne politik: »Jo mindre et CO2-aftryk, desto bedre«.

Sandheden er, at dette er gammel vin på nye flasker. Det er præcis den samme nedskæringspolitik, ført af Hjalmar Schacht, Tysklands rigsbankdirektør og økonomiminister lige før 2. verdenskrig. Dette er en kannibalisering af arbejdsstyrken. Hvem end der synes, at denne sammenligning er overdrevet, burde se filmen *Hunger* om Yemen, med chefen for Verdens Fødevarerprogram, David Beasley, eller tænke på dødsraten blandt børn på Haiti.

Hvad siger Klaus Schwab om dette i sin bog, *Stakeholder Capitalism*? Han beklager sig over, at afrikanske lande som Etiopien har overvundet ekstrem fattigdom (s. 154):

»Det afslører det centrale problem i kampen mod klimaforandringerne. Den samme kraft, som hjælper folk med at undslippe fattigdom og få et ordentligt liv, er den samme som ødelægger leveomstændighederne på vores planet for fremtidige generationer. Udledningerne, som fører til klimaforandringer, er ikke blot et resultat af en selvisk generation af industrialister eller vestlige babyboomere. De er konsekvensen af ønsket om at skabe en bedre fremtid for en selv.«

Her er det sort på hvidt. Ifølge denne logik er det at øge dødsraten gennem at øge fattigdommen den bedste ting der kan ske for klimaet! Liv er ubetydeligt for Schwabs eliter.

Hvis vi ønsker at undslippe denne truende katastrofe, må vi genopbygge samfundet, med ganske andre principper som grundlag. Dette er vores positive budskab, et budskab for en fremtid fuld af håb med velstand for alle:

1. Menneskeligt liv er ukrænkeligt. Mennesket er den eneste art forsynet med kreativ fornuft, som adskiller det fra alle andre levende væsner. Denne kreative åndsevne gør det muligt

for det, igen og igen, at opdage nye principper i det fysiske univers, hvilket kaldes videnskabelig fremskridt. Det faktum, at menneskets fornuft, gennem immaterielle idéer, er i stand til at opdage disse principper, som så har en virkning i det materielle univers i form af teknologisk fremskridt, beviser at der er en overensstemmelse mellem menneskets fornufts lovmæssighed og det fysiske univers' love.

2. Ligesom rummets udstrækning og universets anti-entropiske evolution er uendelig, således er menneskesindets intellektuelle og moralske evne til at perfektionere sig. Derfor er ethvert nyt menneske en ny ressource for yderligere udvikling af universet og for løsningen af problemer på Jorden, såsom overvindelsen af fattigdom, sygdom, underudvikling og vold. At tage hånd om hinanden er det vigtigste i denne fortsatte udvikling. Det er kombinationen af kreativitet og medfølelse, som overstiger de blotte behov fra dag til dag.

3. Videnskabeligt og teknologisk fremskridt har en positiv virkning i den forstand, at når det anvendes i produktionsprocessen, forøger det arbejdskraftens produktivitet, samt industriens og landbrugets kapaciteter, som dermed fører til stigende levestandarder og en længere levetid for flere og flere mennesker. En blomstrende fysisk økonomi er betingelsen for den positive udvikling af det almene vel, og bidrager, ikke blot til eliterne, men til alle mennesker med fødevarer af god kvalitet, rent vand, et overkommeligt og moderne sundhedsvæsen, uddannelse af god kvalitet, moderne kommunikationssystemer og, frem for alt, billig og tilstrækkelig energi med store energigennemstrømningstætheder. Den, i sig selv, sikre tredje generation af kernekraft og den fremtidige anvendelse af fusionskraft er uundværlige for at sikre menneskehedens energiforsyning i ubegrænset tid. Upålidelige

energisystemer og stigende energipriser er kilden til inflation. Fattigdom begynder med energifattigdom.

4. Økonomiens formål har intet med profit at gøre, men med befolkningens lykke, på den måde som Gottfried Wilhelm Leibniz mente det, dvs. at befolkningen er i stand til at udvikle alle de iboende potentialer de har til et harmonisk hele, og dermed bidrage til den bedst mulige udvikling af menneskeheden. Eller, som Athens vise Solon sagde: Formålet med menneskeheden er fremskridt. Det er det gode styres pligt, gennem sin politik, at bidrage til sine borgeres lykke i denne forstand, begyndende med universel dannelse for alle, hvor målet er at fremme en skøn karakter gennem uddannelse og udviklingen af et stadigt voksende antal af genier. Dette perspektiv er i overensstemmelse med Vladimir Vernadskys overbevisning, at det materielle univers nødvendigvis må udvikle sig på en sådan måde, at noösfærens andel til stadighed øges i forhold til biosfærens. For at være mere specifik, vækst må have en dobbelt karakter, kreativitet for de materielle nødvendigheder og medfølelse for de immaterielle behov. At tage hånd om hinanden og om vores naturlige omverden er indeholdt i vores slogan: »Velstand for alle«, hvor »alle« ikke blot betegner os her og nu, men også fremtidige generationer.

Menneskets sande identitet er ikke at forblive en jordboer. Dets identitet, som den eneste kendte art forsynet med kreativ fornuft, er at udforske rummet, som vi gjorde det med Jorden. Det, som rumpionæren Krafft Ehrlicke kaldte den »udenjordiske nødvendighed«, eller i en vis forstand rumfartens nye dannelsesvirkning på mennesket, kræver, at mennesket i sandhed bliver »voksen«, dvs. at frigøre sig fra sine irrationelle impulser og gøre kreativitet til sin identitet, hvilket indtil nu kun har været tilfældet for udmærkede videnskabsmænd og kunstnere indenfor klassisk kultur. På dette evolutionstrin af kærlighed til menneskeheden og

kærlighed til skabelsen, skabt gennem erkendelsen af det materielle univers' storslåethed, vil det være blevet naturligt, at mennesket tager sig af alle aspekter af menneskeheden, planeten, naturen og universet, i større forstand, med stor omsorg, fordi den opdigtede modsigelse mellem menneske og natur vil være overvundet (ny forvaltning). Mennesket eksisterer ikke i modsætning til naturen; det er den mest udviklede del af den. Dette er hvad Schiller kaldte frihed gennem nødvendighed, og det er det koncept, som Beethoven skrev over sin Store Fuga: »Så nøje som fri« [»So streng wie Frei«].

Denne store idé om mennesket, og alt som det har bygget, trues af folk som Hjalmar Schacht og Klaus Schwab, de magtsyge politiske ledere og verdens profitgriske erhvervsledere. Dette er et opråb til opvågning, henvendt til alle mennesker, om at modsætte sig faren for en ny ondskab. Lad os forhindre et tilbagefald til fortiden, da en ondskabsfuld elite forarmede menneskeheden og fortalte, at vi skulle være tilfredse med sådanne tilstande.

Skriv gerne under her.

**Tom Gillesbergs introduktion
til Schiller Instituttets
Afghanistan-seminar den 11.**

oktober 2021:

På vegne af Schiller Instituttet i Danmark og Københavns kontor for {Executive Intelligence Review} vil jeg byde alle velkommen og fortælle, at vi er glade for at se jer her. Dette er vores første fysiske begivenhed i lang, lang tid. Og vi besluttede på grund af sagens påtrængende karakter, situationen i Afghanistan, at vi meget hurtigt ville organisere dette seminar, fordi vi havde mulighed for at få nogle meget fremtrædende gæstetalere. Først og fremmest har vi en ekstremt presserende situation i Afghanistan: Vi har en utrolig humanitær katastrofe, som udvikler sig lige nu, hvis verden ikke arbejder sammen for at håndtere det.

Men på samme tid er det også et meget betydningsfuld øjeblik i menneskets historie, først på grund af tilbagetrækningen af de amerikanske tropper fra Afghanistan og det totale sammenbrud af de amerikanske eller vestlige støttede og uddannede styrker, der inden for en meget kort periode stort set kollapsede hele eventyret, eller hvad de kalder "fortællingen" om hvad der er foregået i Afghanistan i løbet af de sidste 20 år – om genopbygning af demokrati og alle disse fantasifulde idéer; men også et udtryk for den samme proces, der generelt foregår i store dele af Sydvestasien.

Og da alt dette fandt sted, udtalte formanden for Schiller Instituttet Helga Zepp-LaRouche: Folk siger, at dette er som "Saigon-øjeblikket", det er ligesom da USA trak sig ud af Vietnam. Men det er ikke den rigtige parallel. Det er ligesom sammenbruddet af Berlin-muren. Dette er slutningen på en æra. Og med afslutningen på en æra kommer spørgsmålet straks, hvad vil den nye æra så blive? Hvad vil der være i det?

Det vi har gjort i Schiller Instituttet og LaRouche-bevægelsen i mange årtier, i et halvt århundrede, er at definere allerede på forhånd, når først ét system, ét paradigme kolliderer, hvad der derefter må følge. Og vores svar har været: i stedet for

at tænke på hvad er den næste fase af kaos og krig der vil følge, i Afghanistan eller i Sydvestasien, i verden generelt, bør spørgsmålet være, hvordan bygger man lige nu fred gennem udvikling?

Hvordan bruger vi, ud af disse meget, meget tragiske omstændigheder, lejligheden til at erstatte det gamle paradigme for geopolitiske overvejelser, hvordan vi kan irritere de andre; lidt som tidspunktet omkring Den vestfalske Fred i 1648, da Europa havde været i krig i hundrede år med alle former for religiøse og politiske krige, den ene krig efter den anden – da Europas regeringer indser, at hvis vi fortsætter dette, vil der ikke være nogen tilbage til at rapportere om det. Så derfor må vi sætte os sammen og finde en måde at leve sammen på, hvor vi respekterer hinandens lande eller religioner; og i stedet for at tænke over, hvordan kan vi sabotere, hvad de andre laver, så vil vi i stedet have princippet om, hvordan vi kan hjælpe vores naboer.

Og dette valg er ikke taget [endnu]. Danmark, siden 1999, var gået fra at deltage i fredsbevarende operationer, til i stedet at føre en militaristisk udenrigspolitik, der stort set sluttede sig til hver eneste krig, trods kun 5,8 millioner mennesker! Nu, i Danmark, er der en refleksion over, at dette var en fuldstændig fiasko. Hvad nu?

Vi vil sikre os, at dette "hvad nu?" kommer på et helt nyt niveau, med hensyn til hvad der skal være en del af dette. Vi skal naturligvis ikke fortsætte det, som ikke virkede. Vi ved nu, at man ikke kan løse problemer med militære midler. Men vi er også nu nødt til, i de forskellige nationer, og Danmark mest eftertrykkeligt inkluderet, at have idéen, at hvis vi skal løse disse ting, vil dette være gennem samarbejde; og det kommer til at være gennem samarbejde med alle naboerne [til Afghanistan], alle deltagerne – selvfølgelig USA, men selvfølgelig også Kina, selvfølgelig Rusland og så videre.

En opfordring til at frigøre midlerne til det afghanske folk

This call by the Schiller Institute will be distributed internationally Oct. 14, as the IMF and World Bank meet in Washington.

Today and in the coming days, we, informed citizens of the world and patriots of our own nations, stand united, in Washington, Berlin, Lima, Paris, Rome, Buenos Aires, Copenhagen, Madrid, Stockholm, Brussels and in many other cities of the world, to expose and denounce a crime.

On August 15, after four decades of foreign interventions, a new government took power in Afghanistan. While having orientations we don't necessarily approve of, the new government has expressed its willingness to face the immediate humanitarian challenges, eradicate opium production, reconstruct Afghanistan's health system and build the basic infrastructure required to jump-start trade and development. As clearly understood by Pakistan, India, China, Russia, Turkmenistan, Iran and others, it is in the interest of all to allow the new government to stabilize the situation by engaging in normal international relations. But more is required: without a minimal foreign input, Afghanistan will fail in dealing with a deadly food and health crisis that started way before Aug. 14.

Hence, it is outrageous that in the days following the Taliban takeover, the White House announced that all assets of Afghanistan's central bank held in the U.S. would not be

released to the new Afghan government:

- The U.S. Federal Reserve refuses to release the \$9.5 billion of assets of the Central Bank of Afghanistan, \$7 billion of which are held by the New York Fed. About \$1.3 billion of these are held in international accounts, with some of it in euros and British pounds, while the rest are held by the Bank for International Settlements based in Switzerland. As a result, Afghanistan can only access 0.1-0.2 % of its total reserves!
- The International Monetary Fund has suspended all financing for “lack of clarity within the international community” over recognizing the new government. \$370 million set to be released on Aug. 23 was withheld and access to the IMF’s reserves in Special Drawing Rights (SDRs) assets, which can be converted to government-backed money, have also been blocked.
- The World Bank (as denounced by a petition of Code Pink) has refused to release some \$440 million, notably the funds required to pay Afghan teachers and health workers. Hence, while there is a huge outcry over “women’s rights,” 13,000 female healthcare workers, including doctors, midwives, nurses, vaccinators, and other female staff, are not being paid by the World Bank’s Afghanistan Reconstruction Trust Fund (ARTF).

On Feb. 29, 2020, the Taliban and the U.S. government signed an agreement. Part III of that agreement stipulates: “The U.S.A. and the Islamic Republic of Afghanistan are committed to continue positive relations, including economic cooperation for reconstruction.... The United States will refrain from the threat or the use of force against the territorial integrity or political independence of Afghanistan or intervening in its domestic affairs.”

Today, if the United States wants to regain respect and esteem, it has to live up to its own commitments, especially

when millions of human lives, both female and male, are at stake, which is the case in Afghanistan as a result of a food and health crisis of apocalyptic dimensions. Two out of five Afghans, many of them children, are facing starvation.

Therefore, we, the undersigned, call on President Joe Biden to act in the spirit of the 2020 Doha agreement, signed by the U.S.A., and lift all illegitimate sanctions against Afghanistan, including the use of malign pretexts to prevent its control over the assets of its own central bank as well as its normal access to the international financial markets. The urgency is now!

**CLINTEL/Schiller Institute –
Et vågneopkald: Faren for
menneskeheden er ikke
klimaet,
men tolerance over for en
bedragerisk politik, der
bruger klima til at ødelægge
os!**

The following statement was jointly issued by Helga Zepp-LaRouche, founder of the Schiller Institute, and Guus Berkhout, emeritus professor of geophysics and co-founder of CLINTEL (Climate Intelligence).

PDF of this statement

We have bitter debates about just about everything: green energy, pandemic measures, political ideologies, tax policies, the refugee crisis, rising rents, erosion of fundamental rights, pension plans, government bureaucracies, the generation gap, women's rights, etc. But what we fail to see is the big picture: namely, that we in the West are ruled by an increasingly powerful political establishment that is in the process of destroying everything we have built since World War II!

All the symptoms of a collapsing system are right before our eyes, if we care to see them: an economic system in which the balance between cost and benefit is totally out of balance, an accelerating hyperinflation that devours our earnings, a good healthcare system that only the rich can afford, an education system that teaches neither excellence nor moral values, an out-of-control woke culture that turns people against each other, a disastrous geopolitical confrontation policy against alleged rivals—and the list could go on and on!

All these manifestations of crisis have a common cause: We in the West are living under the dictatorship of a financial oligarchy, for which the common good is nonexistent, and whose sole interest is to maximize its own privileges. An oligarchy that needs “endless wars” to generate income for its military-industrial complex, and promotes the production and distribution of mind-destroying drugs, both illegal and legalized, the latter because the financial system would have collapsed long ago without the input of laundered drug money. And given that this system is now hopelessly bankrupt, the entire economic and financial system is now supposed to be converted to so-called green technologies in a final great coup—the Great Reset. Under the pretext of climate protection, the motto for this conversion is “Shifting the Trillions.” And it's happening now!

The policies of the Green Deal (EU) and the Green New Deal (USA) mean that banks restrict their loans to investments in green technologies, and have long since subjected companies to an increasingly strangulating system of requirements such as taxonomy, the Supply Chain law, etc. At the same time, there is a method to the high energy prices: pushing prices above the pain threshold in monetary terms is supposed to manipulate the population into learning how to get along without meat consumption, heating, decent housing, travel, etc. This goes hand in hand with an image of man that sees every human being as a parasite polluting nature. While we know that CO₂ is essential to all life on Earth, the green policy trumpets: "The less CO₂ footprints left behind, the better."

The truth is, this is old wine in new bottles. It is exactly the same austerity policy of Hjalmar Schacht, Germany's Reichsbank president and economics minister just before World War II. This is cannibalization of the labor force. Whoever thinks this comparison is exaggerated, should watch the film *Hunger Ward* about Yemen, featuring the World Food Program's David Beasley, or consider the death rate of children in Haiti.

What does Klaus Schwab say about this in his book *Stakeholder Capitalism*? He complains that African countries like Ethiopia successfully fought extreme poverty (p.154):

"It reveals the central conundrum of the combat against climate change. The same force that helps people escape from poverty and lead a decent life is the one that is destroying the livability of our planet for future generations. The emissions that lead to climate change are not just the result of a selfish generation of industrialists or Western baby boomers. They are the consequence of the human desire to create a better future for himself."

Here it is in black and white. According to this logic, increasing the death rate by increasing poverty is the best

thing that can happen to the climate! Life does not matter to the elites of Schwab.

If we want to escape the looming catastrophe, we must rebuild society completely on very different principles. This is our positive message, being a message of a hopeful future with prosperity for all:

1. Human life is inviolable. Man is the only species endowed with creative reason, which distinguishes him from all other living beings. This creative capability enables him to continually discover new principles of the physical universe, which is called scientific progress. The fact that the human mind, through an immaterial idea, is able to discover these principles, which then have an effect in the material universe in the form of technological progress, proves that there is a correspondence between the lawfulness of the human mind and the laws of the physical universe.

2. Just as the spatial expanse and anti-entropic evolution of the universe are infinite, so is the intellectual and moral perfectibility of the human mind. Therefore, every additional human being is a new source for further development of the universe and for the solution of problems on Earth, such as overcoming poverty, disease, underdevelopment, and violence. Taking care of each other is key in this ongoing development. It is the combination of creativity and empathy that transcends mere day-to-day exigencies.

3. Scientific and technological progress has a positive effect in that, when applied to the production process, it increases the productivity of the labor force and of industrial and agricultural capacities, which in turn leads to rising living standards and a longer life expectancy for more and more people. A prosperous physical economy is the precondition for the positive development of the common good, providing not only the elites, but all people with quality food, clean water, affordable and modern health care, quality education,

modern communications and, above all, cheap and sufficient energy with high energy flux densities. Inherently safe third-generation nuclear energy and the future use of thermonuclear fusion are indispensable for securing mankind's energy supply for an unlimited time. Unreliable energy systems and increasing energy prices are the mother of inflation. Poverty starts with energy poverty.

4. The purpose of the economy has nothing to do with profit, but with the happiness of people, in the sense meant by Gottfried Wilhelm Leibniz, i.e., that people are able to develop all the inherent potentials they have into a harmonious whole, and thus contribute to the best possible further development of mankind. Or as the wise Solon of Athens said: The purpose of mankind is progress. It is the duty of good government, through its policies, to provide for the happiness of its citizens in this sense, beginning with universal education for all, the goal of which must be to foster beautiful character through education and the development of an ever-increasing number of geniuses. This perspective is in accordance with Vladimir Vernadsky's conviction that the physical universe must inherently evolve in such a way that the share of the noösphere increasingly grows in relation to the biosphere. To be more specific, growth should be two-fold, creativity for the material necessities and empathy for the immaterial needs. Taking care of each other and our natural environment is presented in our slogan: "Prosperity for all," in which all refers not only to us in the here and now, but also to future generations.

5. Man's true destiny is not to remain an earthling. His identity, as the only known species endowed with creative reason, is to explore space, as we did with planet Earth. What space pioneer Krafft Ehrlicke called the "extraterrestrial imperative," or in a certain sense, the new educational effect of space travel on man, requires mankind to truly "grow up," that is, to cast off his irrational impulses, and make

creativity his identity, which has so far only been the case for outstanding scientists and artists of classical culture. In this phase of evolution, of love for humanity and love for creation, generated by recognition of the magnificence of the physical universe, it will have become natural that mankind takes care of all aspects of humanity, the planet, nature, and the universe at large with great care, because the fabricated contradiction between man and nature will have been overcome (new stewardship). Man does not exist in opposition to nature; he is the most advanced part of it. This is what Schiller called freedom in necessity, and is the concept that Beethoven placed above his Grosse Fugue: "Just as rigorous as it is free."

This lofty idea of man and everything he has built, is what is threatened by the Hjalmar Schachts, Klaus Schwabs, the power-hungry political leaders, and the profit-hungry business leaders of the world. This is a wake-up call, addressed to all people, to resist the danger of a new evil. Let us prevent a return to the past, when an evil elite impoverished mankind and told us to be happy with such conditions.

Washington: Fredsdiplomati eller krigsmobilisering

10. oktober (EIRNS) – Det ville være muligt at berette om en række diplomatiske tiltag undervejs i Biden-administrationen og konkludere, at et amerikansk skifte, hen mod fredsforhandlinger og udvikling, finder sted. Men det ville være lige så muligt at berette om en lignende række væsentlige tiltag, som tages af Biden-administrationen, der ville føre til den modsatte konklusion – at forberedelser til krig er

undervejs og tæt på et punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage.

Man behøver blot at huske på, at beslutningen om at afslutte den frugtesløse og blodige "endeløse krig" i Afghanistan – et skridt i retningen af fornuft – blev efterfulgt af et britisk imperialt træk for at forene USA, Storbritannien og Australien i en militærpagt, et skridt mod et "asiatisk NATO" for at forberede en krig mod Kina. Den 5. oktober udgav USA's flådeminister, Carlos del Toro, en "strategisk vejledning", som udråbte Kina til at være den største, enkeltstående fare for USA. Det "centrale, ledende koncept, den højeste prioritet", siger han, er at "udvide vores fordele indenfor krigsbekæmpelse i forhold til Kina" ved "at udvide vores globale magtposition" for at omringe og true både Kina og Rusland.

Kinas svar på denne provokation – særligt til *Wall Street Journals* påstand om at USA har militært personel på Taiwans fastland, som træner taiwansk militær – er ligeså alvorligt, som dette tydeliggøres i *Global Times'* leder, at hvis dette er sandt, vil det blive betragtet som en "invasion" af Kinas suveræne territorium, og at USA's styrker ville være de første til at blive udslettet, hvis det kommer til krig.

Og i forhold til Rusland er modsætningerne indenfor USA's politik ligeså absurde, hvor Biden-administrationen forfægter nødvendigheden af at forbedre det diplomatiske samarbejde med Moskva, umiddelbart efterfulgt af NATO's bortvisning af 8 ud af 18 russiske repræsentanter til NATO. Kremls talsmand, Dmitry Peskov, konkluderede: "NATO er ikke et instrument for samarbejde, ikke et instrument for interaktion; det er en blok, som overordnet set er af antirussisk natur", og gør det umuligt at genoptage en dialog.

Og dog genoprettede administrationen i dag dialogen med Taliban i Doha, herunder en repræsentant fra Det internationale Udviklingsagentur, som skaber håb for, at USA

vil gøre en ende på sanktionerne og tilbageholdelsen af afghanske betalingsmidler, hvilke er ansvarlige for den tilnærmelsesvis sultedød, der truer millioner af uskyldige. Administrationen afholdt også en runde af forhandlinger om handel med Kina her til morgen, som blev beskrevet af begge parter som "ærlige, pragmatiske og konstruktive".

Bag de modstridende tiltag i udenrigspolitikken findes en voksende anerkendelse af, at den globale økonomi nu går ind i en generel sammenbrudsfase. Dette er ikke blot et spørgsmål om, at spekulanter gør hvad de altid gør, når de sættes fri fra regulering – det er nærmere systemet selv, som falder fra hinanden. Forsyningskæder brydes, hvilket fører til nedlukningen af fabrikker og tomme hyller, imens energiproduktion, baseret på effektive, fossile brændstoffer og kernekraft, erstattes med ineffektive og utilregnelige energikilder, mere passende for det 17. århundrede, da der var mindre end en milliard mennesker på Jorden. Det er i sandhed en malthusiansk affolkningspolitik, der er intentionen.

Reaktioner kommer ind fra rundt om i verden på *EIR Daily Alert Services* afsløring af ordene fra Klaus Schwab, chefen for den internationale bankkonklave kendt som Verdens økonomiske Forum (World Economic Forum), som står i centrum for "Den store Nulstilling" (Great Reset) og "Den grønne new Deal". Schwab skriver i sin bog, *Stakeholder Capitalism*, at udviklingen i Afrika og andre steder må stoppes med det samme, eftersom "den samme kraft, som hjælper folk med at undslippe fattigdom og få et ordentligt liv, er den samme som ødelægger leveomstændighederne på vores planet". Imens der er et voksende tilbageslag mod denne ondskab, som kunne – og må – forårsage at de folkemorderiske intentioner på COP26 klimatopmødet i Glasgow i næste måned slår fejl, må de tusinder af videnskabsfolk, som ved at CO2 ikke har nogen målbar indvirkning på klimaet, ikke desto mindre blive hørt, og dette malthusianske svindelnummer – fascisme med et grønt ansigt – stoppes omgående.

Det faktum, at arkitekterne bag dette morderiske angreb på menneskeheden i stigende grad er bange for at blive afsløret, blev yderligere demonstreret denne uge, da de instruerede deres "tankepoliti" hos Google og YouTube i at forbyde alle reklamer, som udfordrer det falske dogme for klimaforandringer. Ligesom i den blodige franske revolution, da den store franske videnskabsmand, Antoine Lavoisier, blev halshugget, under opråbet: "revolutionen har ikke brug for videnskab", så udelukkes og latterliggøres de førende videnskabsfolk, der siger sandhed om CO2 i dag som "klimabenægtere". Der er en kampagne for at gøre "økomord" til en forbrydelse, ligestillet med drab imod andre mennesker.

Modgiften til denne globale krise er præsenteret i den brochure, som nu cirkuleres af LaRouche-Organisationen: "Det kommende økonomiske mirakel i USA på Den nye Silkevej". Dette er det nødvendige og optimistiske program, som behøves for at iværksætte det store potentiale af amerikansk videnskab og teknologi for at genopbygge sig selv og opbygge de nationer, der blev ødelagt af de angloamerikanske "endeløse krige", og de mange andre der er blevet fastholdt i tilbagestående gennem de sidste 70 års kolonialistiske og neokolonialistiske politik.

Putin giver en økonomisk lektion imod galskaben bag grøn energi

7. oktober (EIRNS) – For én generation siden præsenterede økonomien og statsmanden, Lyndon LaRouche, en graf af en økonomisk "kollapsfunktion" – processen bag et

hyperinflationært sammenbrud – på en konference i Rom i Italien, som belyser naturen af det, som vi ser i dag. Under navnet "En typisk Kollapsfunktion", eller "Trippelkurven", viser den, at hvis den reelle produktion falder, imens størrelsen af finansielle værdipapirer forøges, og pengemængden ligeså forøges for at udligne forskellen, så når et punkt hvor chok og sammenbrud uundgåeligt begynder. Han udgav dette i 1994. Han advarede også gentagne gange i de efterfølgende år om ikke at forsøge at forstå processen med forenkede terminologier, såsom en simpel prisinflation, markedstilpasning, udbud og efterspørgsel eller en anden enkel årsag. I marts 2000, for eksempel, imens prisstigningen ved amerikanske tankstationer stod på, advarede han: "Dette er ganske enkelt, hovedsageligt – det er ikke noget 'marked dit og marked dat' – det er en hyperinflationær proces, som har taget fart", og bag det befinder sig en større dynamik.

Sammenbruddets kædereaktioner undervejs i dag er dramatiske, i betragtning af de kombinerede effekter af årtiers lange afstrukturering indenfor produktionen, med hele industrisektorer og landbrug udliciteret til steder med billig arbejdskraft og koncentreret på risikable måder; dertil er der forfaldne transportsystemer efter flere års manglende infrastrukturopbygning i den transatlantiske sektor. Tilføj hertil den omfangsrige deregulering, spotmarkeder og spekulation. Man skaber mangler og prisstigninger på el, brændsel og andre fornødenheder. Ingen kan betale – ingen husholdning, forretning, regeringsembede, osv.

Betragt fødevareforsyningen. Verdens fødevarepriser er steget med 32,8% (i forhold til september 2020) ifølge indekset udgivet af FN's Fødevare- og Landbrugsorganisation (for den globale fødevarehandel). I USA skyder priserne på jord til afgrøder og (dertilhørende) inputs i vejret. Priser på landbrugsjord til salg i Iowa, for eksempel, sætter nye rekorder hver måned efter at være steget 10% siden september 2020. I august måned var der den højeste pris nogensinde på

55.104 dollars per hektar; denne uge blev der så sat en ny rekord på 64.742 dollars per hektar. Prisen på kunstgødning steg for 5 ud af 8 hovedtyper med 5% fra august til september; kalium sprang 13% opad. Ingen nye, unge landmænd kan komme i gang, og garvede landmænd står over for at måtte dreje nøglen om.

Lyndon LaRouche, udover sin begrebsmæssige diagnose af krisen, bidrog med løsninger og metoden, hvormed vi kan finde vejen ud af krisen. Hans "Fire fundamentale Love" fra 2014 indeholder handlingsprincipperne. Dette syn vil blive fremlagt på Schiller Instituttets internationale konference (online) i november (weekenden og tidspunkterne fastlægges i øjeblikket, således at disse kan kommunikeres videst muligt med den største deltagelse; en invitation er på vej).

Hvad der samtidig er centralt er behovet for fuldstændig at forkaste det grønne svindelnummer, som skylder skylden for kriserne i dag på den utilstrækkelige ageren på "klimanødsituationen" og "nødsituationen indenfor biodiversitetens udryddelse". Det grønne budskab er: kom af med mennesker og deres aktiviteter.

Klaus Schwab, præsidenten for Det verdensøkonomiske Forum, skriver dette i sin seneste bog og refererer særligt til Afrika. (Stakeholder Capitalism: A Global Economy That Works for Progress, People, and Planet; Wiley, januar 2021.) Efter at have givet specifikke eksempler på opbygning af infrastruktur i Etiopien (jernbaner, landbrug og dæmninger) skriver han, at dette bliver nødt til at stoppe. Denne afrikanske udvikling "afslører det centrale problem i kampen mod klimaforandringerne. Den samme kraft, som hjælper folk med at undslippe fattigdom og få et ordentligt liv, er den samme som ødelægger leveomstændighederne på vores planet for fremtidige generationer. Udledningerne, som fører til klimaforandringer, er ikke blot et resultat af en selvisk generation af industrialister eller vestlige babyboomere. De er konsekvensen af ønsket om at skabe en bedre fremtid for en

selv". Hans alternativ? Han og sin gruppe af milliardærer, royale parasitter og megakarteller m.m. foreslår: "Parthaverens kapitalistiske målestok", hvormed de har til hensigt at diktere om en virksomhed (fabrik, husholdning, landbrug, jernbane, skole) kan tillades at eksistere eller ej.

Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, kommenterede på disse synspunkter og økonomiske kriser i sit ugentlige interforum den 6. oktober: "Dette er fascisme, intet mindre end hvad nazisterne var... Den nuværende grønne politik er galskab. Det er fascisme med et grønt ansigt. Det vil føre til katastrofale resultater, hvis ikke det vendes rundt".

I går rev Præsident Vladimir Putin alt det grønne sniksnak og de geopolitiske løgne fra USA og Europa fra hinanden ved sin telekonference om energi med lederne for Ruslands firmaer og ministerier. Kreml offentliggjorde hurtigt et udskrift, inklusive mange udvekslinger med deltagerne. Putin påpegede alle dumhederne i de transatlantiske spotmarkeder – deregulering, spekulation og den grønne overgang til upålidelig vind- og solenergi. Han sagde: "Vores europæiske partners tilgang [er skyld i energikrisen]. Denne tilgang har bekræftet at de, rent ud sagt, har begået fejl. Vi talte med den tidligere EU-kommission; alle dennes aktiviteter tilsigtede at indskrænke de såkaldte, langsigtede kontrakter og på en overgang til handel på gasbørsen...

Det viser sig – og i dag er dette fuldstændig åbenlyst – at denne politik har slået fejl, slået fejl af den grund at den ikke medregnede gasmarkedets særegenskaber, som er afhængige af et stort antal usikkerhedsfaktorer. Forbrugere, inklusive, for eksempel, kunstgødningsproducenter, mister alle toneangivende priser. Alt dette fører til fejl og, som jeg sagde, ubalancer."

I slutningen af Putins energikonference tilføjede Boris Kovalchuk, administrerende direktør for RAO Group, et elektricitetsfirma indenfor eksport og import, en gang sort

humor:

"Hr. Præsident, i Tyskland producerer regeringsagenturer videoklip, der fortæller folk hvordan man kan tilbringe vinteren uden strøm og varme, hvordan man kan putte stearinlys under en blomsterkrukke for at varme rummet op, og hvordan man kan gøre vinduer vindtætte med gaffatape eller plastikfolie. For blot et par år siden ville dette have været umuligt at forstille sig – det er som om stenalderen er vendt tilbage". Kreml-udskriften kan findes her:

<http://en.kremlin.ru/events/president/news/66866>

Energipriser stiger: Dette er hyperinflation!

4. oktober (EIRNS) – (Det efterfølgende blev publiceret i *EIR European Strategic Alert*.)

Prisstigningerne på 15-30% indenfor gas og el, som er begyndt at ramme husholdninger i Europa, er en brøkdel af den dramatiske stigning i gaspriser på spotmarkedet, der er steget med 280% i år. Det er tæt på den tekniske definition af hyperinflation, hvilket er defineret som en konstant stigning på 50% om måneden.

Selvom den umiddelbare årsag til eksplosionen i energipriser er den grønne klimapolitik ('Green Deal'), som har forårsaget at producenter skifter fra kul til gas, så har den hyperinflationære dynamik været længe undervejs og havde blot brug for en mulighed for at løbe løbsk. Rigtig nok eksploderede priser på råvarer allerede for et år siden og ramte kobber, tømmer, hvede, m.m. Ligesom i dag forklarede

personer fra etablissementet en sådan priseeksplosion med en teori om en "ensom ulv", navnlig den forøgede efterspørgsel i forbindelse med Kinas økonomiske genoprejsning.

I dag forklarer teorien om den "ensomme ulv", at energipriserne er steget, fordi Zeus blæste mindre vind i Nordsøen, og forøgelsen i CO2-prisen gjorde kul for dyrt. Derudover nyder den slemme skurk, Vladimir Putin, at slukke for gastilførslen til Europa.

Fiaskoen med de vedvarende energier, særligt i vindkraft-afhængige Storbritannien og Tyskland, er en reel faktor, ligesom den ondsindede beslutning om at fordoble CO2-prisen for at fremme "klimaovergangen". Dog er disse blot muligheder, som de finansielle markeder er blevet tilbudt for at slippe et spekulativt overgreb løs. Hvis det rent faktisk blot handlede om den simple markeds mekanisme, udbud og efterspørgsel, ville priserne ikke stige på en hyperinflationær måde; dette sker fordi alle priser på råvarer – inklusive CO2-kvoter, der købes og sælges som en vare – er bestemt af finansielle væddemål om de fremtidige markeder. Med andre ord, efterspørgsel for en vare mangedobles af spekulanter, som skaber en kunstig knaphed og astronomiske priser.

Det, som der er i gang, er den sidste fase af krisen i det globale finanssystem, hvilket, som Lyndon LaRouche ofte insisterede, var håbløst bankerot allerede for årtier siden. Der er kun to alternativer: Enten bryder systemet sammen gennem en kædereaktion af finansielle konkurser eller gennem en hyperinflationær eksplosion, hvis centralbankerne insisterer på at forsætte med redningspakkerne. Green Deal, eller klimaovergangen, er et forsøg på at fortsætte pengetrykningspolitikken under påskud af en klimaovergang.

I et webinar den 21. september om "Klimaideologiens økonomi og finansiering" berettede økonomiprofessorer Mario Giaccio, at en højtplaceret kilde i FN fortalte ham, at "det globale finanssystem er forældet; det er ikke muligt at 'udtrække'

mere værdi, og derfor må det forandres". Hvad der sker, er "forsøget på at reorganisere verdensøkonomien finansielt ved at bruge klima som et påskud".

Denne åbne tilståelse beviser, at centralbankernes fortælling, om at inflation er en "overgang", er en løgn, og at en stigning i forbrugerpriser er planlagt for at "udtrække" værdier fra den reelle økonomi i en sidste kannibalistisk aktion. Rigtig nok er den ekspansionistiske pengepolitik ved en blindgyde med negative renter overalt i finansmarkederne, og færre og færre muligheder for at boblen kan udvide sig yderligere. Eftersom centralbankerne køber alle former for aktiver, er sågar afkast på skrotobligationer ('junk bonds') brudt sammen; finanssystemet har brug for yderligere store mængder af rov taget fra forbrugere, selskaber og skatteydere, på den ene eller anden måde for at systemet kan overleve. Alternativet ville være en reorganisering, konkursbehandling, af det bankerotte system, hvilket den nuværende elite uforsonligt modsætter sig.

(I denne sammenhæng er tilgangen, som de kinesiske autoriteter tager til konkursen af ejendomsmæglergiganten, China Evergrande, eksemplarisk. Hvis Evergrande var et vestligt selskab, ville det høre under kategorien "too big to fail" ("for stor til at gå under") og modtage en redningspakke fra regeringen. Skatteydernes penge ville have i spekulanternes lommer, som har købt obligationer med 14% i afkast. I stedet lader den kinesiske regering disse kreditorer gå ned og redder kun de kunder fra detailhandlen, som betalte for huse, og de vil enten få deres huse eller deres penge tilbage.)

Inflation i forbrugerpriser er ikke tilfældig: Det er blevet udvalgt af bankfolk i centralbankerne for at holde systemet i live – på den ene side ved at udpresse mere værdi fra den reelle økonomi, på den anden side ved at gennemtvinge en reduktion af den globale gæld gennem inflation. Men den store stigning i energiomkostninger rammer allerede produktive aktiviteter og truer med at knække den reelle økonomi.

Der er stadig tid at forhindre helvede i at bryde løs ved at reorganisere de globale finanser i overensstemmelse med Glass-Steagalls standard, lukke ned for finansiell spekulation, regulere de globale råvaremarkeder og sætte et genopbygningsprogram i gang, sådan som det der er blevet foreslået af LaRouche-Organisationen i deres nyeste studie, "Det kommende økonomiske mirakel i USA på Den nye Silkevej".

Hvilken politik vil regere? A/S Narkotikas banker eller Den nye Silkevej?

3. oktober (EIRNS) – Offentliggørelsen af at USA's særlige statsanklagers Kontor har krævet, at justitsministeriet undersøger en klage fremsat af en whistleblower fra USA's Agentur for Narkotikabekæmpelse (Drug Enforcement Agency, DEA) i Haiti om, at DEA har tilladt at en last med heroin og kokain er passeret "uhindret" igennem i 2015 og "har kigget den anden vej, [og] at Port au Prince i over et årti har været en sikker havn, hvor heroin og kokain kunne fragtes via Haiti, almindeligvis til Florida i USA", kaster et nyt lys på A/S Narkotikas rolle (som dette foretagende blev kaldt af *EIR* i deres bestseller-serie af bøger med dette navn) på den nødlidende ø med 11 millioner indbyggere. Siden jordskælvet, der hærgede den 12. januar 2010, og som dræbte helt op til 250.000 personer, er stort set intet blevet gjort for at genoprette situationen efter den massive ødelæggelse i Haiti, for ikke at tale om at skabe et moderne vandforsynings- og sanitetssystem eller et moderne sundhedsvæsen. Kolera, stort set udryddet i Haiti og andre steder på dette tidspunkt, spreder sig ud over øen og dræber

tusindvis af mennesker.

Stoffer produceres ikke i Haiti – faktisk er der dér kun en meget lille indtagelse af stoffer, eftersom ingen har råd til dem. Det har kun værdi for A/S Narkotika som et omladningspunkt til USA. Dette er ikke tilfældet for Kina. Som *EIR* dækkede dette i sin udgave den 1. oktober 2021: "I august 2017 præsenterede to kinesiske firmaer – Den sydvestlige kommunale Ingeniørvirksomhed og Kinas design- og Forskningsinstitut (SMEDRIC) og Kinas selskab for Metalforarbejdning (MCC) – en række detaljerede projekter til en værdi af 4,7 milliarder dollars for at gennemføre genopbygningen af hovedstaden (Port-au-Prince) og dens omgivelser. I offentliggørelsen af dets forslag, og i den korte video om dette, antydede SMEDRIC-selskabet, at disse projekter for Haitis hovedstad var en del af et mere omfangsrigt forslag på 30 milliarder dollars for hele landet.

EIR-artiklen fremlægger også kort og beskrivelser af den kinesiske plan for omdannelsen af det nærmest ikke-eksisterende kloak- og vandforsyningssystem, vej- og jernbaneprojekter, energisystemer og mere for at skabe en moderne, human økonomi i Haiti. Hvorfor blev denne Haiti-udvidelse af Kinas Bælte- og Vejinitiativ ikke virkeliggjort? *EIR* rapporterer: "Schiller Instituttet fik på det tidspunkt at vide, at Den internationale Valutafond og relaterede Wall Street-interesser pressede Haiti til at afvise dem. Udenrigsministeriet og den amerikanske regering, allerede nervøse over at Panama havde brudt med Taiwan blot to måneder tidligere, havde ikke til hensigt at tolerere planer, hvis accept underforstået ville betyde, at Haiti var villige til at bryde relationerne til Taiwan." A/S Narkotikas forbindelser sejrede over Kinas tilgang med Den nye Silkevej.

I Afghanistan finder et lignende opgør mellem A/S Narkotika og Den nye Silkevej sted. I året før USA's og NATO's invasion af Afghanistan i 2001 forhandlede FN's departementschef, Pino

Arlacchi, chefen for FN's agentur for narkotika og Kriminalitet, succesfuldt med Taliban-regeringen om at nedlægge opiumproduktionen og erstatte den med fødevareproduktion med finansiell og teknisk støtte fra FN. Faktum er, fortalte Arlacchi til enhver som ville lytte, at opiumproduktionen indtjente mindre end fødevareproduktionen for landmændene og også Taliban-regeringen – pengene fra stoffer er centreret i bankerne, som finansierer den internationale handel. Således skød opiumproduktionen i vejret, da de britiske tropper besatte det primære opiumproduktionscenter i Kandahar, til langt over tidligere højder, på en sådan måde at Afghanistan har produceret 80% af verdens opium i løbet af USA's og NATO's besættelse, som primært er blevet indtaget i Rusland og Europa. City of London og Wall Street blev beriget. Det er værd at bemærke, at Antonio Maria Costa, som havde den samme position som Arlacchi fra 2002-2010, fortalte pressen i december 2009, efter kollapset af det vestlige finanssystem i 2008: "I mange tilfælde var pengene fra narkotika den eneste likviditet til rådighed. I den anden halvdel af 2008 var likviditet banksystemets hovedproblem, og derfor blev likvid kapital til en vigtig faktor". (For mere: <https://www.theguardian.com/global/2009/dec/13/drug-money-banks-saved-un-cfief-claims>) Hvis ikke genoprettelsen af opiumhandlen i Afghanistan, i kølvandet på USA's og NATO's invasion, havde fundet sted, er det meget muligt at det vildt spekulative, vestlige banksystem ville have gået ned og hjem i 2008.

Nu, med Afghanistan igen under Talibans kontrol, har den siddende Taliban-regering i Kabul lovet at tilintetgøre opiumhandlen. Det er klart, at hvis de fortsat nægtes adgang til nationens egne penge – som er blevet indefrosset af den amerikanske centralbank – og nægtes udenlandske investeringer til genopbygning efter 20 års ødelæggende amerikansk og NATO-bombardement, så vil landmændene ikke have andet valg end at forsørge sig gennem

opiumproduktion.

Men historien har skabt en anden mulighed, Kinas Bælte- og Vejinitiativ, med 140 nationer som partnere, der tilbyder grundlæggende udvikling i form af infrastruktur til alle lande, som den måde hvorpå de forhenværende koloniserede nationer endelig kan undslippe fra fattigdom, ligesom Kina selv komplet har udryddet ekstrem fattigdom siden 2020. Hvert land i regionen støtter idéen om at udvide Bælte- og Vejinitiativet til Afghanistan. Dette ville indebære en jernbaneudbygning af den Kinesisk-pakistanske Udviklingskorridor gennem Khyber-passet vest for Peshawar til Kabul og nordligt til Usbekistan, som vil tilbyde de centralasiatiske nationer deres første forbindelse til havet gennem Gwadar og Karachi i Pakistan og Chabahar i Iran. Det ville inkludere en politik for erstatning af afgrøder for at udrydde opium, som foreslået af Pino Arlacchi i 2010 – som Helga Zepp-LaRouche har anbefalet som særlig repræsentant for udviklingen af Afghanistan. Det ville indebære et moderne sundhedsvæsen, med vand- og energiforsyning for at opretholde en moderne agroindustriel nation.

Hvem kunne modsætte sig et sådant nyt paradigme for en nation, som har lidt under 40 år med krig? Kun det internationale finansoligarki, som, i dette øjeblik med en finanskrisen langt værre end den i 2008 – sågar værre end i 1929 – har brug for de illegale penge fra deres virksomhed, A/S Narkotika, for at fortsætte med at dræbe dets egne befolkningers sind gennem legaliseringen af disse giftige stoffer, en proces som nu breder sig ud over USA og Europa.

Hvad der er tilfældet for Haiti og Afghanistan er også tilfældet på globalt plan. Valget, som menneskeheden står over for, kan karakteriseres som et opgør mellem A/S Narkotika – City of Londons og Wall Streets banker, der både kontrollerer narkotikahandlen og svindelnummeret kaldet "Grøn Finans", hvor kreditter til produktiv industri og

landbro nægtes – og Den nye Silkevej, nu præsenteret under Bælte- og Vejinitiativet. Særligt USA må vælge, om de vil støtte A/S Narkotika, forhindre Kina og dets mange samarbejdspartnere i at udvikle Haiti, Syrien, Yemen og nationer fra Afrika og Sydamerika, eller om de vil deltage i Den nye Silkevej, samarbejde med Kina, Rusland og i sidste ende hver eneste nation på kloden i et nyt paradigme baseret på "fred gennem udvikling".

Programmet for dette nye paradigme, for at skabe en verden som respekterer menneskets værdighed, er nu blevet udgivet af LaRouche-Organisationen: "Det kommende amerikanske, økonomiske mirakel på Den nye Silkevej". Læs det og hjælp med at udbrede det overalt.

(https://laroucheorganization.nationbuilder.com/the_coming_us_economic_miracle_on_the_new_silk_road)

Om Lyndon LaRouche

Lyndon LaRouche (1922-2019) var USA's ypperligste statsmand og tænker. Hvis der er én person, som er indbegrebet af den revolutionære gejst, nødvendig for at bryde lænkerne fra de sidste årtiers dystre, nedadgående spiral, er det Lyndon LaRouche. Han stiftede og ledte en politisk bevægelse, begyndende i den sidste del af 1960'erne op til sin død i 2019, og opnåede så mange bedrifter, at det er umuligt at opremse dem alle på et sted. Han stillede op til præsidentvalg otte gange, forudså succesfuldt mange afgørende økonomiske og politiske skift, skrev hundredvis af artikler, som fundamentalt fremmede en række områder, arbejdede og blev venner med dusinvis af verdensledere, stiftede et politisk efterretningsmagasin, *Executive Intelligence Review*, som

vedbliver i dag at være en uundværlig kilde for sandfærdig analyse, og skabte grundlaget for et fuldstændigt nyt system af internationale og økonomiske relationer befriet fra det oligarkiske greb.

Lyndon LaRouche 1922-2019

Efter at have gjort militærtjeneste i Burma i 2. Verdenskrig, tilbragte LaRouche noget tid i Indien, en oplevelse som påvirkede ham varigt. Graden af brutalitet mod den indiske befolkning under den britiske besættelses allersidste dage rystede ham så meget, at han besluttede sig for at befri denne verden fra den form for umenneskelighed, som han så. Senere i sit liv bemærkede LaRouche, hvordan denne oplevelse ville forme det som blev hans livslange mission: "At USA burde tage lederskabet i efterkrigstiden i etableringen af en verdensorden udformet til at fremme økonomisk udvikling i det vi i dag kalder 'udviklingslandene'."

Efter at være kommet hjem satte LaRouche sig ind i alle slags politiske grupper på den tid, for at bedømme hvem der var klar til opgaven. Generelt uimponeret, besluttede han sig for personligt at tage ansvaret. Denne beslutning blev kun styrket efter rækken af snigmord, fra John F. Kennedy, Malcolm X, Martin Luther King Jr. og Bobby Kennedy, og den efterfølgende optrapning af den katastrofale krig i Vietnam – USA var ved at miste sin mission af syne.

Derefter, i august 1971, traf Nixon sin skæbnesvangre beslutning, hvor han trak USA ud af Bretton Woods-systemet. Bretton Woods var blevet oprettet af Franklin Roosevelts administration for at støtte den industrielle udvikling af verden ved hjælp af den amerikanske dollars stabilitet. Selvom det aldrig levede op til Roosevelts oprindelige intention, forvandlede Nixon dollaren og, som en følge deraf, verden til et spekulationsparadis, ved at indføre "flydende" vekselkurser. Så i stedet for Roosevelts hensigt, som prioriterede industrielle og infrastrukturelle investeringer i

opbygningen af USA og verden, vægtede vi i stedet ren pengemæssig profit på bekostning af industri og infrastruktur verden over. LaRouche advarede på dette tidspunkt om, at denne beslutning, hvis den ikke blev omstødt, ville føre til (og havde til hensigt at opnå) nedskæringer i og udplyndring af først udviklingslandene og dernæst i USA og Europa, og i sidste ende føre til indførelsen af fascistiske regeringer for at undertrykke ustyrlige befolkninger – alt imens at man forsøger at holde et hyperinflationært sammenbrud tilbage.

Som den eneste økonom, der så at dette var på vej, begyndte LaRouche at rekruttere en bevægelse bevæbnet med det eneste våben nødvendigt for at vinde denne krig: en selvrefleksiv måde at tænke på. I 1975 foreslog LaRouche oprettelsen af den Internationale Udviklingsbank, en plan for at styrke hver valuta i verden gennem langfristede, lavt forrentede kreditter til udviklingsprojekter og eksport af kapitalgoder til den underudviklede sektor. Indenfor et år blev denne plan, i underforstået forstand, vedtaget af De alliancefrie landes Bevægelse, en gruppe af 86 nationer, hovedsagligt i den underudviklede del af verden, med LaRouches ven, Indiens statsminister Indira Gandhi, som en af deres ledende stemmer. Senere foreslog LaRouche en plan for et Nyt Bretton Woods, samt udgav dybdegående skrifter om den industrielle udvikling af Afrika, af Mexico, af Sydamerika, af Sydvestasien, af Indien og det Indiske Ocean, for ikke at glemme USA og andre. LaRouche vidste, at hvis kreditter blev taget væk fra finansiel profitskabelse og i stedet rettet mod produktiv aktivitet, så ville dette ikke blot danne grundlaget for løsningen af hvert eneste problem i verden – fra geopolitiske konflikter til fattigdom og tilbagestående – men også til at menneskeheden naturligtvis ville modnes kulturelt, efterhånden som videnskab og teknologisk kunnen bliver mere og mere udbredt.

Denne proces tog fart, ligesom LaRouches bevægelse. Vigtige ledere fra borgerrettighedsbevægelsen blev en del af hans

bestræbelser, ligesom førende videnskabsfolk, akademikere, politiske ledere og andre fra hele verden. En del af vores politiske og økonomiske systems forfald skyldes den i stigende grad fordærvede popkultur og uddannelsessystem, hvilket er grunden til, at LaRouche insisterede på at genoplive sand, klassisk kultur og at skabe en ny renæssance. Ledende kunstnere, musikere og skuespillere, såsom Norbert Brainin fra den berømte Amadeus-kvartet og sangeren Piero Cappuccilli, deltog med LaRouche i at insistere på, at kunst og kultur må tjene til at ophøje menneskeheden, frem for blot at stimulere dens sanser, som et nødvendigt skridt til at uddanne og afstemme vores borgere.

I midten af 1980'erne havde LaRouche seriøst chokeret det politiske etablissement. Han havde tusinder af kandidater, som stillede op til valg i offentlige positioner på alle niveauer, udgav det næststørste videnskabsmagasin, Fusion, og mange verdensledere arbejdede personligt sammen med ham for at tilskynde skabelsen af et nyt, internationalt finanssystem baseret på realøkonomisk udvikling. Disse inkluderede nævneværdigt Indiens Indira Gandhi og Mexicos Præsident Lopez Portillo. LaRouche tjente som uofficiel forhandler, bag kulisserne, med Sovjetunionen for Reagan-administrationen i en indflydelsesrig position, som satte scenen for Reagans tilbud til Sovjetunionen i 1983 om en politik, der var baseret på LaRouches forslag, Det strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), imens det meste af hans kabinet og det politiske etablissement hylede op.

Offentliggørelsen af SDI – selvom det aldrig blev accepteret af Sovjetunionen – ville grundlæggende set have fjernet faren for en atomkrig gennem fælles udvikling af forsvarssystemer med Sovjetunionen. Hvis det var blevet vedtaget, ville det have banet vejen for en afslutning på det Britiske Imperiums våde geopolitiske drømme.

LaRouches fjender tilgav ham aldrig for dette. En ransagning af LaRouches hus og politiske kontorer af 400 føderale agenter

fandt sted i 1986 i et forsøg på at dræbe LaRouche i processen. Hans publikationsvirksomheder blev erklæret for bankerotte og politiske operationer beordret til at ophøre. Robert Mueller (lyder bekendt?), en af de førende advokater i sagen mod LaRouche, var nødsaget til at opgive den første sag i Boston, da den begyndte at falde fra hinanden; en ny sag blev hurtigt gennemført i Alexandria (Virginia), hvor hele processen kunne "strømlines" langt bedre. LaRouche blev fængslet efter en lynjustits under falske anklager, hvor han endte med at tilbringe fem år, og støvleslikkende journalister blev hevet frem for at bagvaske ham med det ene meningsløse angreb efter det andet. Samtidig blev en finansiel krig erklæret mod Mexico, som skabte massiv kapitalflugt og neutraliserede López Portillo, efterfulgt af mordet på Indira Gandhi i 1984.

Ikke blot fortsatte LaRouche med at kæmpe fra fængslet, men han stillede sågar op som præsidentkandidat i 1992, mens han stadig var indespærret. Da Berlinmuren faldt og Sovjetunionen brød sammen, foreslog LaRouche og sin kone, Helga Zepp-LaRouche, at bruge den "Produktive Trekant", Paris-Berlin-Wien, som på det tidspunkt var det mest koncentrerede område i verden, hvad maskinværktøj og produktive kapaciteter angår, som model for udviklingen af de tidligere sovjetiske økonomier i Østeuropa. Dette forslag blev videreudviklet til den "Eurasiske Landbro" og "Den nye Silkevej", og senere "Verdenslandbroen". Kerneidéen var begrebet om "udviklingskorridorer", som består af jernbaner og andet infrastruktur, der strækker sig som blodårer ud til alle verdens hjørner. Et projekt i denne størrelsesorden ville skabe "nok arbejde til at skabe en økonomisk genoplivning af hele planeten," bemærkede LaRouche. Helga Zepp-LaRouche bragte dette forslag rundt i hele verden, ved at lede konferencer på hvert eneste kontinent i løbet af 1990'erne, med ledere fra utallige lande. Ved en sådan konference i Beijing i Kina i 1996, fik hun øgenavnet "Silkevejsdamen", som stadig bruges i dag.

På trods af dette fortsatte USA og Europa med at forfalde. Yderligere finansspekulation blev til normen igennem 1990'erne og de tidlige 2000'er – hvilket fortsatte hen til krisen i 2007-2008 – endnu en hændelse, som LaRouche havde forudsagt. Frem for at tage fat på det bankerotte finanssystem og reorganisere det i retningen af det, som LaRouche havde foreslået, tvang forræderiske netværk billionstore redningspakker igennem til de samme finansparasitter, som havde forårsaget krisen, og plyndrede yderligere vores nation og befolkning. Derudover blev de tragiske hændelser den 11. september en undskyldning for at udvide den forfejlede krigspolitik ude i verden og politistatstaktik herhjemme.

Men, ikke alle kunne holdes for nar. Til at begynde med offentliggjorde den kinesiske præsident, Xi Jinping, i 2013 en "Ny Silkevej", som et svar på det åbenlyst fejlslagne neoliberale paradigme – præcist som

foreslået af Lyndon og Helga LaRouche over de seneste 20 år. I dag deltager over 140 lande i dette hurtigt udviklende projekt. Ikke overraskende bliver Kina og deres Nye Silkevej/Bælte- og Vejinitiativ bagtalt og angrebet, ligesom LaRouche blev det. Ikke desto mindre ville en alliance i dag mellem USA, Kina, Rusland og Indien, fokuseret på en fælles beslutning om at gøre en ende på fattigdom og industrialisere hver eneste nation – i stærk modsætning til at fremme hvad der ville være folkemorderiske "grønne investeringer", –være tilstrækkeligt til at befri verden fra vore dages britiske imperiums vilde greb.

Så meget som nutidens neoliberale etablisement frygtede og frygter Lyndon LaRouches person, frygter de dog endnu mere hans idéer. Som poeten Percy Shelley udtrykte det: Poeter er verdens uanerkendte lovgivere. Den sande forbrydelse var ikke, at LaRouche blev uretfærdigt fængslet (selvom indrømmelsen af denne forbrydelse er hårdt tiltrængt), men det var mod dig, den amerikanske borger, som blev frataget adgangen til hans idéer og i stedet fik dig til at tro, at den kloak, kaldet

"højre-venstre-paradigmet", på en eller anden måde er et acceptabelt valg i menuen. I stedet må LaRouches idéer befris fra deres lænker, og hans arv afsløres som USA's sande sjæl – før det er for sent.

LaRouches Fire Love

I 2014 udgav Lyndon LaRouche et skrift, som krævede at USA's regering "indfører fire specifikke kardinalpunkter: tiltag, som fuldt ud skal være i overensstemmelse med den oprindelige amerikanske forfatnings særlige intention, som var blevet formuleret af USA's finansminister, Alexander Hamilton, mens han havde denne post." Disse tiltag, i kortfattet form, er følgende:

- Den øjeblikkelige genindførsel af Glass/Steagall-lovgivningen indført af den amerikanske præsident Franklin Roosevelt
- En tilbagevenden til et topstyret, fuldt defineret, nationalbanksystem"
- En anerkendelse af at "formålet med brugen af et nationalt kreditsystem er at skabe høje rater af produktivitet i arbejdsmæssige forbedringer, med den tilføjede intention at forøge den realøkonomiske produktivitet samt levestandarden", og
- Vedtagelse af "et fusionsorienteret 'lynprogram'", som reflekterer forståelsen af "den essentielle forskel mellem mennesket og alle andre, lavere former for liv".

I skriftet konkluderede han: "En fusionsøkonomi er det nuværende, presserende næste skridt, en standard for forøgelsen af menneskets magt i solsystemet, og, senere, endnu længere ude".

Læs LaRouches skrift her (på engelsk):

thelarouche.org/4laws

EIR publicerer "Schiller Instituttets plan til udvikling af Haiti"

30. september 2021 – I dag offentliggjorde EIR News Service "Schiller Instituttets Plan til Udvikling af Haiti", en rapport på 16 sider, der præsenterer et omfattende program vedrørende "otte grundlæggende områder inden for infrastruktur, industri og landbrug, der er kernen i den haitianske økonomi... præsenterer hvilke muligheder og hvilke problemer der findes, tillige med anbefalede løsninger i form af udviklingsplaner". Disse områder er 1. Strøm og elektricitet, 2. Et universelt sundhedsvæsen, 3. Sult og landbrug, 4. Jernbaner og veje, 5. Lufthavne og havne, 6. Sanitet og vandrensning, 7. Industri og arbejdsstyrke, og 8. Uddannelse.

Den fuldstændige rapport er tilgængelig på https://larouchepub.com/other/2021/4839-the_schiller_institute_plan_to.html

Schiller Instituttets plan er tydelig i mandatet for den presserende nødvendighed af at handle nu og siger:

»Opgaven med at genopbygge Haiti er skræmmende på grund af omfanget af ødelæggelser, som det med overlæg er blevet udsat for igennem to århundreders malthusiansk politik. Hver sektor i dens fysiske økonomi må genopbygges fra bunden for at løfte den fattige befolkning. Men det er ikke en umulig opgave, hvis Kina og USA arbejder sammen med andre nationer i det caribiske øhav og Mellemamerika som en del af et udvidet Bælte- og Vejinitiativ og 'Den maritime Silkevej' i hele regionen.

"Haiti bliver nødt til at etablere diplomatiske forbindelser med Kina: det er stadig et af de få lande i verden, der i stedet opretholder diplomatiske forbindelser med Taiwan. Kina insisterer med rette på, at det kun vil arbejde med nationer, der anerkender princippet om ét Kina, og Haiti ville gøre klogt i at følge den samme vej, som dets nabo, Den Dominikanske Republik – der for nylig brød med Taiwan og etablerede bånd med Kina – hvis det vil gøre sig håb om at opnå kinesisk deltagelse i dets genopbygning.

»Haiti har gentagne gange været udsat for en forsætlig affolkningsspolitik, for hver gang en 'naturkatastrofe' har ramt landet. Udplyndringen af Haiti igennem 125 år fra City of London, Wall Street og andre transatlantiske banker (Frankrig især), i kombination med Den internationale Valutafond og andre multilaterale långivningsbureauer i det 20. århundrede, har nægtet det retten til at udvikle sig til en moderne nation og efterladt den forsvarsløs over for gentagne katastrofer, hvoraf jordskælvet den 14. august 2021 kun var det seneste.

"Schiller Instituttets program til genopbygning og rekonstruktion af Haiti, hvis indledende konturer er præsenteret nedenfor, omfatter en samlet infrastrukturplan finansieret af et system efter Hamiltons principper med rigelig øremærket kredit, skabt som et centralt element i en konkursomlægning af det desintegrerende internationale finanssystem. Schiller Instituttet har foreløbigt beregnet, at et levedygtigt genopbygningsprogram på Haiti vil koste mellem 175 og 200 milliarder \$ eller 17,5 til 20 milliarder \$ om året over ti år".

Rapporten gennemgår også det kuldsejlede haitiansk-kinesiske projekt på 4,7 mia. dollars fra 2017, til genopbygning af Haitis hovedstad, hvor "to kinesiske virksomheder – 'Southwest Municipal Engineering and Design Research Institute of China' (SMEDRIC) og 'Metallurgical Corporation of China' (MCC) – skitserede en række detaljerede projekter til en værdi af 4,7 milliarder dollar for at gennemføre genopbygningen af

hovedstaden og dens omegn. SMEDRIC angav, at projekterne for Haitis hovedstad var en del af et bredere forslag for hele landet på 30 mia. \$, der blev drøftet på Bælte- og Vejinitiativets topmøde i Beijing 14.-15. maj 2017. Kort tid efter foretog en kinesisk delegation et 8-dages besøg med undersøgelser i Haiti og mødtes med lokale embedsmænd".

Billede: CC/Cjmadson

Den malthusianske grønne nulstilling ('Green Reset') nedbryder de avancerede økonomier

27. september (EIRNS) – Den amerikanske og de europæiske regeringers politik siden "repokrisen" i september 2019 og udbredelsen af COVID-pandemien i marts 2020 blev blevet dikteret af de største centralbanker og af bank- og investeringsfonde i London City, på Wall Street og i Frankfurt. Politikken har været at kombinere hyperinflationær pengetrykning for disse banker og ny statsgæld til programmer for "lindring af pandemien", med incitament og pres for et "skifte til billioner" imod "grønne penge" i en sol- og vind-investeringsboble. På trods af økonomisk sammenbrud og stor arbejdsløshed har dette udelukket investeringer i ny produktiv infrastruktur og produktiv beskæftigelse, samtidig med at betegnelsen "infrastruktur" alene er blevet anvendt til at erstatte pålidelige energiteknologier baseret på atom- og fossilt brændstof med upålidelige tilbagestående "vedvarende energikilder".

Denne "netto-nul kulstof"-politik er grundlæggende malthusiansk. Efter at den igennem to år er blevet presset igennem "fra toppen af", udløser den nu fysisk-økonomisk sammenbrud i netop de økonomier, der er nødvendige for at skaffe kapitalgoder til at genopbygge de ødelagte økonomier i Afghanistan efter krigen og i Haiti efter forsømmelser og naturkatastrofer.

De europæiske økonomier er i denne sommer og tidlige efterår blevet ramt af en fordobling af prisen på naturgas, som stadig stiger hurtigt trods forøget indkøb hos Ruslands Gazprom. Prisen passerede 26 \$ pr. million Btu ('British thermal unit', en angivelse af varmemængde *-red*) i Amsterdam den 27. september og steg yderligere 11% på dagen. Den stigende pris lukker ned for forsyningerne af CO₂-kvoter, som blandt andet slagterier og fødevarerfabrikker benytter sig af; og lukker ned for kunstgødningsfabrikker. Naturgasprisen i Asien for LNG (flydende naturgas *-red*) er endnu højere. I Storbritannien er naturgasprisen firedoblet i 2021. Detailleverandørerne af strøm og energi lukker ned. Engroshandel og detailhandel med benzin/tankstationer lukker ned; BP erkendte for eksempel, at 370 af dets 1.200 stationer i Storbritannien har lukket, fordi de er løbet tør for brændstof i løbet af denne weekend. Storbritannien og visse andre europæiske lande, der har lukket ned for kulkraftværker, forsøger nu at genåbne dem.

Men prisen på kul – der er blevet beordret indstillet, "efterladt i jorden" og glemt af de grønne finansfolk under ledelse af Mark Carney og Sir Mike Bloomberg – er steget med 65-100% i Europa og Asien i år. Således har Kina, hvis industriproduktion og eksport er vokset hurtigt, pludselig været nødt til at beordre afbrydelser af strømmen til elektricitetsintensive virksomheder inden for aluminium, kemiske fibre, tekstiler osv.; samt i denne uge, også til husholdninger.

I USA bryder den landsdækkende godstransport sammen. Vel over 100 containerskibe, i størrelsesordenen fra de store til de

enorme, har nu ventet ved havnene på vestkysten i op til en måned uden at kunne losse. Når de endelig kommer til kaj, er 'turn-around-tiden' (samlet tid for lastning/losning –red) for et af disse skibe nu i gennemsnit seks dage. Den tredje flaskehals er på banegårdene omkring havnene, hvor den gennemsnitlige opbevaringstid for containere, der er losset fra skibene, varierer fra 6-16 dage alt efter hvilken havn, der er tale om. Dette er sædvanligvis alene forsinkelsen inden en kortdistance-transport til et "jernbaneknudepunkt" eller en transporthub for lastning af lastbiler, eftersom størstedelen af langdistance-godset stadig fragtes med lastbil.

På grund af hektisk pengetrykning hos Federal Reserve og låntagning fra statskassen er forbrugsvarer, der enten er produceret eller færdigmonteret i Kina, blevet købt i enorme mængder af amerikanere, hvis disponible indkomst faktisk er steget under det fortsatte økonomiske sammenbrud. Dette har overbelastet den utilstrækkelige jernbane- og havneinfrastruktur og forårsaget sammenbrud, som igen har givet mangel på alt fra tømmer, reservedele til biler og værktøjsmaskiner og forbrugsvarer og dermed yderligere inflation. Bloomberg citerede den 26. september en shippingchef hos Hapag-Lloyd for at sige, at denne tingenes tilstand vil fortsætte "i det mindste indtil årets udgang".

Den internationale mangel på halvlederchips forventes mindst at vare indtil slutningen af næste år, 2022, og forværres stadig. Det tydeligste tegn er, at det amerikanske salg af nye biler er faldet fra den seneste normal på 16-17 millioner/år til de projekterede 12 millioner, der forventes i 2021 på grund af manglen på salgsklare nye biler og kraftig inflation i prisen på brugte biler.

Det hyperinflationære pres og mangler vil fortsætte og forværres, indtil tilstrækkeligt mange borgere i disse "avancerede" nationer vågner op til sandheden om, at "grøn" politik fremskynder en malthusiansk reduktion af den menneskelige befolkning. Løsningen, der er blevet benægtet så

længe, er nye missioner for produktiv beskæftigelse, infrastrukturel og økonomisk udvikling af underudviklede nationer. Afghanistan skal genopbygges; Haiti skal udvikles hurtigt. Det er Schiller Instituttets strategi.

Hvad er en infrastrukturplatform?

Uddrag af brochuren:

Den kommende økonomiske mirakel i USA langs Den nye Silkevej

Det nuværende, amerikanske infrastrukturnet er en katastrofe. Nær ved halvdelen af landets vejstrækninger er i dårlig eller middelmådig tilstand. Hver dag foretages over 178 millioner rejser over broer med strukturelle mangler. Pålidelige kraftværker nedlægges til fordel for vindmøller, som blot producerer strøm, når de har lyst, hvilket forøger risikoen for strømafbrydelser. Afløbs- og flodkontrolsystemer har hårdt brug for vedligeholdelse. Udover den Nordøstlige Korridor bruges passagertøge meget lidt.

Men en realøkonomisk investering svarende til over ti milliarder dollars kunne bringe vores infrastrukturplatform op til et højere *realøkonomisk* niveau og åbne op for langt mere effektive metoder indenfor industri- og landbrugsproduktion, transport og vandforsyningssystemer.

De efterfølgende sider vil beskrive de hårdt

tiltrængte nødvendige projekter i detaljer. Her vil vi tale om hvad infrastruktur rent faktisk er, og om Lyndon LaRouches begreb om infrastruktur-"platformen".

Infrastruktur er liv

Disse grafer (Se side 40 i pdf-versionen nedenunder) (hver prik er et land) viser hvordan levetid og spædbørnsdødelighed hænder sammen med strømforbrug.

Der findes ikke sådan noget som et rigt land, der har et lille strømforbrug. Og der er ikke sådan noget som et fattigt land, der har et stort. Tilgængeligheden af energi – specifikt elektricitet – er et *uundværligt element (sine qua non)* for moderne, industriel udvikling. Det er simpelthen ikke muligt at opnå lange levetider og høje produktionsrater uden elektricitet.

Dampmaskinen banede vejen for den industrielle revolution, som muliggjorde at det samme antal arbejdere kunne producere markant mere. Takket være dampmaskinen kunne kul give en hjælpende hånd i produktionsprocessen, og derigennem reducere afhængigheden af udmattende, manuelt arbejde.

Hvordan gøres elektricitet tilgængeligt, effektivt og i vid udstrækning? Et omfattende netværk af kraftværker og transmissionsledninger er nødvendigt – en enorm investering, men en der betaler *langt* mere tilbage end de fysiske omkostninger.

Det er umuligt at vurdere værdien af et velfungerende netværk af veje, jernbaner eller elektricitet ved at lægge alle værdierne sammen, som kommer hver fabrik eller by til gode. I stedet for gjorde Lyndon LaRouche brug af en indsigt, der var muliggjort gennem Bernhard Riemanns tilgang til de højere transcendentalfunktioner, for direkte at behandle en grundlæggende forandring i et økonomisk stade, *som en helhed*, gennem introduktionen af højere infrastrukturplatforme – en *topologisk*-lignende forandring, som skaber en nyt

"infrastrukturfelt" af højere kvalitet.

I 2005 omtalte LaRouche problemet med udlicitering, som ofte skabte finansiell profit, men samtidig realøkonomiske tab:

"Overførslen af produktion fra en nation med veludviklet infrastruktur til en nation med relativt fattige mennesker med en dårligt udviklet infrastruktur, overordnet set, tenderer til at skabe et sammenbrud af planetens fysiske økonomi betragtet som en helhed. Feltets rolle, repræsenteret af grundlæggende økonomisk infrastruktur, er blevet ignoreret, oftest med skæbnesvangre, økonomiske resultater i sidste ende for alle de involverede."

Overvej udviklingen af USA's transportnet. Billederne på side 41 (Se pdf-versionen nedenunder) viser hvor langt man kan rejse fra New York City indenfor en hvis tidsperiode. Mellem 1800 og 1830 var området af USA, som kunne nås fra New York indenfor en uge (vist i rødt), blev udvidet enormt. Hvorfor? Se dernæst på situationen i 1857 – man kan praktisk talt se hvordan netværket strækker sig til Midtvesten sammenlignet med manglen på jernbaner længere vest på.

Det nationale jernbanenet – illustreret af den transkontinentale jernbanes fuldførelse i 1869, som blev igangsat takket være Abraham Lincolns bestræbelser – forbandt nationen, og muliggjorde at mere raffinerede produktionsprocesser, som fragtede komponenter til hinanden, kunne finde sted. Varer fra landbruget og industrien kunne nå nye områder, og landområdernes fysiske værdi blev transformeret i kraft af den øgede grad af forbindelse med resten af landet (og gennem havne til resten af verden). Befolkningen, – ligeså, kunne langt nemmere rejse, hvilket skabte en stærkere kulturel forbindelse over de enorme vidder.

Disse kombinerede faktorer skabte et økonomisk stade med større muligheder end før jernbanenettets eksistens (frem for blot mere af det som allerede var muligt).

Miljømæssige risici

Det er fordi vi som menneskehed, i stadig større grad interagerer med det syntetiske miljø, som vi har skabt, at vi ligger mindre under for naturens luner. Dødsfald pr. indbygger, i forbindelse med ekstreme vejrforhold, er omtrent ti gange lavere end de var for hundrede år siden. Er det fordi vejret er blevet bedre? Nej, det er fordi vi har udbygget beskyttelsen mod oversvømmelser, strukturer i stand til at modstå jordskælv, videnskabelig infrastruktur i stand til at forudsige situationer med ekstreme vejrforhold, og transportnet, som kan understøtte sikker evakuering om nødvendigt.

Overvej et eksempel fra den biologiske evolution – varmloddede dyr er i stand til at regulere deres temperatur, i stedet for at begrænse deres levested eller aktivitet til det, som vejret dikterer. Den endotermiske teknologi (det at være varmloddede) gjorde det muligt for pattedyr at udvide deres potentielle levested ved at forandre deres forhold til deres omgivelser.

Den økonomiske, videnskabelige (og kulturelle) platform, som udviklingen af kontrolleret kernefusion åbner op for, vil medføre et nyt skridt i vores udvikling af et forbedret menneskeligt miljø – hvor afsaltning (af havvand) i størrelsesorden med landbrugets udbytte vil gøre tørker til et fjernt minde fra den tidlige menneskehed, hvor olie, for eksempel, vil blive gemt til brug som et grundlæggende materiale i plastik.

Infrastrukturens helt særlige rolle

Infrastruktur spiller en unik rolle i økonomi og kræver regeringers særlige opmærksomhed. Det faktum, at infrastrukturens fordele er indirekte og ofte ikke pengeskabende betyder, at der ikke er noget håb for den private sektor (såsom offentlige-private partnerskaber).

Et langfristet, infrastrukturprogram med kapitale

investeringer – som det, opnået gennem Franklin Roosevelts brug af Finansselskabet for Genopbygning (Reconstruction Finance Corporation), eller Alexander Hamiltons opretning af Nationalbanken – må erstatte privatiseringens plyndring og den ineffektive, stykvisse tilgang, som tynger os ned på nuværende tidspunkt.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)